

Royal Highness desires me to express to Mr. Swaminatha Aiyar his best thanks"—Sir Francis (now Lord) Knollys.

XVIII.]

FEBRUARY 1911.

[No. 11.

விசான் காதிதப் பதிப்பு.
சிப்பிரதி, 5 அணு.
பழைய பிரதி, 6 அணு.

சுத்தா விஷ விபரம்.
ஒரு வருஷத்திற்கு 5. 4.
ஆறுமாதத்திற்கு 2.2.

அறிவைப் பரவச்

செய்வதற்கான

மாதாந்தரத்

தமிழ்ப்பத்திரிகை.

DEVOTED TO PRACTICAL TRUTH AND KNOWLEDGE.

அறிவுடைமையால்லாழமையாறிலிவா } A POPULAR NEW REVIEW { கற்க கடற்கு கற்பவை கற்பு
வான்றுடைய கோலம் லி.-திருத்தறன். } AND TAMIL MONTHLY, { ஒற்க வதற்குத் தக.-திருத்தறன்
ESTD. MAY, 1892.

ILLUSTRATING THE PRINCIPLES OF EDUCATION, PSYCHOLOGY, SOUL-CULTURE & ETHICS.
ADAPTED FOR USE IN HOMES & SCHOOLS.

[" Hitch Your Wagon to a Star "—Emerson.]

CONTENTS.

PAGE.

அடவணை.

பக்கம்.

Darkness and Dawn—A Parable ...	313	1. அச்சுராதி தாமாதிமார்க்கங்கள்:	314
Stray Lessons in Civics—Our new Viceroy in 'Civic Responsibilities' ...	317	2. துரைத்தன்பு பொறுப்புநிப்பற்றி கமது இராஜப்பிரதிநிதிவர்கள் போதனை	317
Sivayoga-Deepika Chap. V. Part II. The Six States of Consciousness, M. K. Narayanaswamy Iyer B.A., B.L. ...	320	3. செவியோகநிபிகை—V. 2. ஆறுஅவஸ்தைகள்	320
Aids to Nature Study (Elementary Botany and Study of Plant Life)—Concluded ...	324	4. பிரதிருதி வித்யைக்கு வேண்டிய சாதக சாதனங்கள்...	324
Last days of Tolstoy ...	327	5. டால்ஸ்டொயின் துறவும் தேவலியோகமும்	327
Upanishads—The Upanishads—9. Adhyatmopanishad by M. K. Narayanaswamy Iyer, B.A., B.L. ...	329	6. உபநிஷதத்த திபிகை—9. ஆத்மோபநிஷதம்—மு. கோ. காராயணஸ்வராயி	329
Kannaki—A Social Drama, Act IV. Scene 3—By N. G. Gopalakrishnan ...	332	7. கண்ணகி—அங்கம் IV காட்சி, 3 (காணக. வி. கோபாலகிருஷ்ணன்)	332
Sita—Tale of Hindu Domestic Life, By S. Ramaswami Iyer B.A. ...	333	8. சீதா அல்லது இல்லறவாழ்க்கை என். சாமசுவராயி	336
Temple Traditions: The Mystic Dalliance ...	337	9. கோயிப்புராணம் : திருஜூடல்	337
The Sage and the Singer ...	341	10. "இயலிவைப்புலவர் தாரதர்மியம்"	341
Agricultural Notes on Pepper Cultivation ...	343	11. விவசாயக்குறிப்புகள் : வினா	343

[" Our Thesis is the Purification of the Human Mind "—Emerson.]

Thick Paper Edition for Patrons. PUBLISHED BY (Minimum Subscription Rs. 5.

THE SECRETARY, DIFFUSION OF KNOWLEDGE AGENCY,

Overland 8 Annas extra.] Lakitalaya, Mylapore, Madras, S. [Overland 8 Annas extra.

For the Viveka Chintamani Publishing Committee.

Thin Paper Edition for the people.] (Copyright Registered) [Subscription Price: Yearly Rs. 4

Like a spider, like the earth, and like a living creature He produces the Universe."—Srut.

All Rights Reserved.

THE VIVEKA CHINTAMANI.

ESTABLISHED 1892.

The Oldest and the Best Tamil Monthly: Yearly Rs. 4.

Thick Paper Edition Rs. 5. in Advance.

Subscriptions registered by Volume only and cannot be discontinued in the middle of a Volume.

EDITOR

LALITALAYA, MYLAPORE.

C. V. Swaminatha Aiyar.

Madras, S. Sept. 1911

விவேகசிந்தாமணி.

வருஷசந்தா ரூ. 4, வால்யம் கணக்காகவே சந்தா பதிவுசெய்யப்படும்.

விவேகசிந்தாமணிக் கமிட்டி விண்ணப்பம்.

ஆரிய சகோதரர்களே! விவேகசிந்தாமணி, இப்பொழுது மாதந்தோறும் ஒழுங்கு வெளியாகி வருகிறது. ஸாதாரண வருஷ முதல் மிகவும் அருமையான விஷயங்களில் வெளியாகிவருகின்றன. வித்தர்கள் ஸாதாரணமுறை, யோகம், பக்தி, ஞானம் முதலான ஸாதாரணமுறைகள் உபநிஷத் வாக்கியார்த்தம் இவை வெளியாகிவருகின்றன. விவேகசிந்தாமணி பென்ற பெயர்க்கேற்றபடி இதில் விவேகத்தை விளைவிக்கக்கூடிய அற்புத விஷயங்கள் நிகழுகின்றன. இக்காலத்துக்கேற்றபடி தேசாபிமானம், பாஷாஞானம், நீதி போதும், வேதாசாரம், சுதேச விதேச சரித்திரங்கள், மஹாத்மாக்களின் அமிருத வசனங்கள் பதவியுள்ளவர்களுக்குப் போதித்த நித்தியானுகூல ஸாதவங்கள், அப்போதப்போது நடக்கும் விவரங்கள், ஆகிய இவைகள் அடங்கப்பெற்றுச் செந்தமிழ் நடைவழி எழுதப்பட்டுத் தயாராக வெளிவருகிறது. இம்மாதிரிப் பத்திரிகைக்கு ஒவ்வொருவரும் சந்தாராகச் சேர்வதுடன் தங்கள் நேசர்களுக்கும் காட்டி அவர்களையும் வாங்கும்படி செய்து ஆதரிக்க வேண்டுகிறோம். மனிதர்களுக்கு உய்யும்வழிகாட்டி அவர்களைக் கடைத்தேறச் செய்ய உண்மையான ஸத்தருவைப்போல விவேகசிந்தாமணியை வாசிப்பவர்களுக்கு அகி உற்றவிடத்துதவியாய் நின்று விவேகத்தை வளர்க்கும் குருவாய்த்தோற்று மென்பதற் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. பத்திரிகையை முழுதும் படித்துக் கைப்பொப்பக் காரர்களாய்ச் சேரவும், இதரர்களை அப்படியே சேரும்படி செய்யவும் கேட்டுக்கொள்கிறோம். இப்பத்திரிகையை வாங்கி "வாட்போர் இகபர சாதனங்களிரண்டிலுந் தேறிப் பெறு வாழ்வெய்துவார். சன்மாரக்க சாதனமா பத்திரிகைபென்றும் விவேக விருத்திக்கின்றியமையாததென்றும் அனைவர் அனை ஆதரித்துக் கொண்டாடிவருகிறார்கள். பத்திராசிரியருக்கும் பத்திரிகைக்கும் அர்ப்பந்தக் கம்பெனி முழுபோனதில் நின்ற பெரு நஷ்டத்தால் செலவுக்குவேண்டிய அளவே காடுகளாக்கப்பட்டவெதிலேண்டுமோர் உடனே யெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

1910ஆம் ஏப்ரல் - மே முதல் 18-வது வால்யம் ஆரம்பம்.

கி. வி. ஸ்வாமிநாதையர்.

எம். கே. நாராயணஸ்வாமி ஐயர், பி-ஏ., பி-எஸ்.

பத்திராசிரியர்.

விவேகசிந்தாமணிக் கமிட்டி காரியதரிசு.

3யா,

ORDER FORM.

Please enrol me as a Subscriber and send the Vivekachintamani by V. P. P. for a year's subscription, viz, Rs. 4-1-0.

தியா, விவேகசிந்தாமணிக்கு என்னையும் ஒரு சந்தாநாராகச் சேர்த்துக்கொண்டு முதல் சஞ்சிகையைத் தருஷசந்தா ரூபா 4-1-0க்கு V. P. P. மூலமாக அனுப்பக் கொடுக்கிறேன். தவறுதல் தபாலாயில் பணம் கட்டிப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

போர், தொழில், ஊர் விவசாயம், போஸ்ட் இவைகளை கண்டெழுதவும்.

இது தனிப்பிரதி ஒற்றைச்சஞ்சிகையானால் அது 5½, இரட்டை சஞ்சிகையானால் அது 10 அனுப்பவும்.

"Give me not O God, that blind, fool faith in my friend, that sees no evil where evil is,
but give me, O God, that sublime belief that seeing evil I yet have faith."

"Seek Truth wherever you can find it." But,

"Make your choice and stick to it till you reach the End."

ஸத்தியம் வத—SPEAK THE TRUTH.

"HITCH YOUR WAGON TO A STAR."

"TO THINE OWN SELF BE TRUE."

அன்பேயவன்: அறிவேசக்தி: ஓம் தத்ஸத்]

[God is Love: Knowledge is. Power: *Aum*

ஸத்தியமே·ஜெயம்—SATYAMEVAJAYATI.

புத்தகம். 18.] 1911 ஸ்ரீ டிப்ரவரி, சாதாரண ஸ்ரீ மாதிரி [சஞ்சிகை. 11.

DARKNESS AND DAWN.

A Parable.

18. "From the undefined all things defined take shape at Dawn of Cosmic Day,
But come Nightfall, they melt back all to that same 'Chaos' undefined."
19. "This self-same swarm of creature shapes from state to state evolved, melts back,
O Pārtha, Helpless, when Night falls, and takes new shape at Dawn of Day."
20. "But'neath this 'chaos' there abides a State yet deeper, 'Undefined' †
Eternal, which, at fated time of cosmic Doom, is not dissolved"
21. The, 'Indissoluble Undefined' Its Name—It is called the Final Goal,
Which reached, they come not 'back' again. †That is my Home beyond this All."

—Bhagavad Gita VIII (Verses 18—21

† In the sense of "Not perceivable by the senses and the mind"

அர்ச்சராதி துமாதி மார்க்கங்கள்.

உத்தராயண தக்ஷிணயன

விசேஷார்த்தம்.

ரவு கழிந்தது. பொழுது புலர்ந்தது. மனுஷனுக்கு ஒருவருஷம், தேவதைகளுக்கு ஒருநாள். அந்த தேவநாள், மனுஷனுக்கு இராப்பகல் என்றுள்ளதுபோல், தக்ஷிணயனம், உத்தராயணம் என்று இருபகுதியாய் விளங்கும். உத்தராயணம் அர்ச்சராதி மார்க்கம் என்று சொல்லப்படும். தக்ஷிணயனம் துமாதி மார்க்கம் என்று சொல்லப்படும். சூரியன் ஆடிமாசம் வியாஸபௌரணமியன்று சந்திரனுடைய வீடாகிய கடகராசியில் (அண்ணாக்கு ஸ்தானத்தில்) இருக்கச், சந்திரன் மகரராசியில் இருக்கிறான். இதுதான் தேவதைகளுக்கு ஸந்தியாகாலம். பிறகு சூரியன் மகாசங்கராந்தியின்பொழுது மகரராசிக்குள் புகவும், இரவுகழிந்து பொழுதுபுலர்ந்து தேவதைகளுக்கு விடியற்காலம் ஆகிறது. சூரியன் மகரராசியில் சேரவும் சந்திரன் கடகராசியில் அவனுக்கு எதிரே ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்துநிற்க மறுபடியும் சிருஷ்டிகாரியம் துவங்குகிறது. வைப்புசத்தின் விசேஷம் இதுவே.

மனிதன் பகலில் உழைத்து இரவில் இளைப்பாறுவதுபோல, தேவசிருஷ்டியும் உத்தராயணத்தில் உற்சவகோலமாய் நடந்து தக்ஷிணயனத்தில் ஓயிக்கும், பிரபஞ்சம் தோன்றுவதும் ஓடுங்குவதுமாய் நிறுப்பதாலும், அதற்குக்காரணம் சிருஷ்டிஸ்தி லயமாகையாலும், இத்தொழில் நடப்பதையறிந்து அதன் வழிபட்டியேவதே

ஜன்மசாபல்ய மாதலாலும், இந்த வேதபூமியில் எல்லா கேதத்திரங்களிலும் இந்தத் தேர்ந்துவெட்டுக்கதையே லிங்கநூரமாகப் பிரதிஷ்டை செய்து, ஸ்திதிநீதர்மத்தைச் சக்திருபயமாகவும் விஷ்ணுரூபமாகவும் ஆவாஹனம்பண்ணி ஆலயங்களில் உற்சவம் நடத்திவருகிறார்கள். பெரியோர்கள் எவ்வளவோ பரிசிரமப்பட்டுச்செய்த மந்திர தந்திர உபாயங்கள், இப்பொழுது பரிபாலிக்கத்தக்க புண்யசீலர்க ளில்லாமல், அதன் பூர்வநோக்கம் விழந்து மங்கிப்போய்க் கொண்டு வருகிறது.

மார்கழிமாதம் திருவாதிரையன்று ஆத்மஸ்வரூபியான பகவான் பிறப்புக்குள்ளாகித் தோற்றுகிறார். அதாவது சித்தாநுக்கிரதார்த்தம் சிருஷ்டித்தொழிலில் பிரவேசிக்கச் சங்கல்பிக்கிறார். இந்த சங்கல்புல்தான் ஸ்வாதிஷ்டானமாகையால், ஆத்மஸ்வரூபியான சூரியன் தனுஸ்ராசியிலிருந்து, சந்திரனுக்கு எதிரே நின்று தரிசனமளிக்கும்பொழுது ஆகுந்திரா தரிசனம், அல்லது கிறீஸ்து பிறந்தநாள் வருகிறது. துவர்துவ உபாதிதியில் இருளுடைந்து கிடந்தமன்ன சூரியனுடைய திவ்யதரிசனம்பெற்றதும் சூரியன் மூலப்பிரகிருதியில் பிரவேசித்து பூமியைச் செழிக்கச்செய்கிறான். இதுதான் உத்தராயண புண்யகாலம். இந்தப்புண்யகாலத்தில் வைப்புசத்தன்று திருமெய்ப்பூரில் ஸ்வாமி தெப்பஉற்சவம் கொண்டாடுவது வழக்கம், பிரளயகாலத்தில் ஓடுக்கின. ஜீவகோடிகளெல்லாம், ஆபதுத்தாரண மூர்த்தியான பக்வானுடைய பாதுகாப்பிசத்தினால் பின்னு முயிர் பெற்று கர்மவசத்தால் இயங்கத் தலைப்படுகின்றன. மனிதனுக்கு இராப்பகல் எப்படியோ, அப்படியே தேவதைகளுக்கு உத்தராயண தக்ஷிணயன காலங்கள் என்று சொன்னோம். பிரம்மகல்பத்துக்கும் இதுசரியே. பகவத் கிலை 8-வது அத்தியாயம் 18-வது சுலோகத்தில் பகவான் சொல்கிறார்:—

“பிரமாவின் பகற்காலத் தொடக்கத்தில் அவ்விபத்தமான பிரகிருதியிலிருந்து வியத்த மான் தாவரசங்கமீதம் ஸர்வபூத பிரபஞ்சங்கள் பிறந்தன. அந்தப் பிரமனது இராக்காலத் தொடக்கத்தில் இப்பிரபஞ்சங்கள் அவ்வியத்த மான பிரகிருதியில் மீண்டும் லயமடைகின்றன.

பிறப்பும் இறப்பும், பஸ்ரீரவன்னத் தானே சுழன்று வருகிறது. இதைத்தான் காலசக்ரமென்று சொல்கிறது. காலசேமி பென்பதும் இதுவே. இந்தக் காலசக்கரத்தை யாராலும் தடுக்கமுடியாது. பகவானுடைய திருக்கையிலேந்திய ஆபுதமானாலும் அது தானாகச் சுழன்றுவருகிறது. பகவான் அடுத்த சுலோகத்தில் சொல்கிறார்:—

“ஓபர்த்தா! எந்தப்பிராணசமூகம் தற்பூர்வ கற்பத்திற் பிறந்தனவோ, அந்தப்பிராண சமூகமே சுவாதீனமில்லாததாய் பகல்தோறும் பிறந்து இராத்தோறும் ஓடுவதுகின்றன.”

இப்படியே தர்மாதர்ம விருத்திகூயங்களுள் மனுஷனுடைய புன்யபுன்ய பலன்களுக்குத் தக்கபடி “பகல்தோறும் பிறந்து இராத்தோறும் ஓடுவதுகின்றன.” தர்மசிந்தையே பகல், அதர்மசிந்தையே இரவு. ஆகவே தர்மசிந்தையுதிக்குந்தோறும் விருத்தியும், அதர்ம சிந்தையுதிக்குந்தோறும் கூபமும் “சுவாதீனமில்லாததாய்” தோன்றி பொடிபெயரும். இதுதான் ஸரத்தமான தர்மம். இதை, யுண்மையறிந்தோர் சாக்ஷிமாத்த்ரமாயிருந்துணர்ந்து அதற்கு அதுகுணமா யுழைத்து வருவார்கள். உண்மையறியாதோர் தர்மசக்கரத்தைப் பெதிர்ந்து நின்று சின்னாபின்னமாகச் சேதப்பட்டுப்போவார்கள். இந்த உண்மையைச் சாமான்யர் அறியார். சகஜரானிகள் மட்டுமேயறிந்து பிரகிருதிதர்மத்துக் கனுகுணமா யிருந்துழைப்பார்கள். அவர்கள் எங்கிருந்துழைப்பார்கள்? அவர்களுக்குப் புகலிடம் ஒன்று வேண்டுமே யென்னில், அவர்களுக்குப் புகலிடமாயிருக்கு

மொன்றை பகவான் அடுத்த 20-வது சுலோகத்தில் சொல்கிறார், கேண்மின்:—

“மேற்கூறிய பூதமய பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணரூபமான ஈசுவரனேக்காட்டிலும், வேறே உத்திருஷ்டமாய் அகோசரமாய் சாஸ்வதமாயுள்ள பரப்பிரம்மமொன்றுண்டு. அந்த பரப்பிரம்மம் பிரபஞ்சமுழுதும் நகிக்கையில் நசிபாதிருக்கும்.”

அது விருத்திகூயகாலத்தில் ஸிங்காகாசமாக விருந்து (Law of Evolution and Involution) விளங்கி, நாசகாலத்தில் அழிவற்ற பரப்பிரம்மமாக எங்கும் நிறைந்து எசமாய் இருக்கும்.

அந்த ஸ்தானமே மோகூஸ்தானம். அங்கே யிருப்பவர்கள் விருத்திகூய தோற்றவொடுக்கங்களால் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் உபாதியில் ஓட்டியும் ஓட்டாது நிற்கும் மஹிமை பெற்றவர்களாகையினால், உபாதியின் உற்பத்திராசத்தால், அவர்கள் பயங்குடையதில்லை.

“எந்தப் பரப்பிரம்மானது இந்திரியங்களுக்கு நாசகிதமாயிருக்குமென்று சொல்லப்பட்டதோ, அதுவே பாசீமாத்திருஷ்டமான மோகூஸ்தானமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தஸ்தானத்தை யடைந்தவர்களுக்கு மீண்டும் பிறப்பில்லை. அதுவே எனது ஸ்தானமான பரமபதில்லை. அதுவே எனது ஸ்தானமான பரமபதம் என்றறி” வென்று பகவான் உபநிஷத்திருக்கிறானாகையால், அந்தப் பரமபதத்திலிருந்து வாழ்பவர்களை ஜகத்ராக்ஷகன் (Saviours of the World) ஆவார்கள். உலகுக்குழைப்பவர்கள், அந்த மஹாபுருஷனைச் சாண்டைந்து அவனது திருவுடிச் சேவகர்களாய் உலகுய்ய உழைக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட அடியார்கள் தாமே, உலகத்துக்குப் புகாரஞ் செய்யத்தக்கவர்கள். மற்றவர்களைல்லாம வழிகாட்டிகளாக வருவது,—“குருமும் குருமும் குருட்டாட்டமா

யுக் குழியிழுந்தற்றே” யென்று எம்பெருமான் திருமுலதேவர் உபதேசித்திருக்கிறார். பகவானும்,—

“ஓ பார்த்தா! எந்த மஹாபுருஷனிடத்தில் இந்த ஜகமுழுவதும் லயமடைகின்றதோ; எந்த மஹாபுருஷனால் இந்த ஜகமுழுவதும் வியாபிக்கப்பட்டதோ, அத்தகைய பரமபுருஷனை வேறு விருப்பில்லாத நிச்சல பக்தியோகத்தால் அடையவேண்டும்.”—என்கிறார்.

இதுவே உலகுய்ய உழைக்கும்வழி. இதுவே இராப்பகல் தர்மத்தின் உண்மை. இதுவே காலசகரத்தின் கிரமக்ராமதர்மம். இதுவே உத்தராயண தக்ஷிணயண கால விசேஷத்தின் லக்ஷியார்த்த உண்மை. இதையறிந்தவர்களுக்கு எல்லாம் திராவிரித்தார்போல், திரிகாலமும் தன் இரகலியத்தை விரித்துக்காட்டும், இவர்களை திரிகாலஞானிகள். இவர்களே தீர்க்கதரிசிகள். இவர்கள் இக்காலத்தில் நடக்கும் விஷயங்களை ஐயத்திரிபறவுகள் என்று காலசகரம் சமுவதறிந்து அதற்கனுகூலமாக விருந்துவழிப்பார்கள். விபரீதவார்த்தைகள் பேசார்கள். விபரீதஞானம் பற்றார்கள். அபேதபாவனை விருந்து பேதபாவனைகளெல்லாம் “பேயம் வழிவரும்வழி மயாவழி”யறிந்து, சாக்ஷிமாத்திரமாயிருந்து கிஷ்பக்ஷவாதராய் கிர்மலசிக்கராயிருந்து தர்மம் தலையெடுக்கவுழைப்பார்கள். அதர்மம் நாசகாரணமாகையால், அதர்மத்தை யடக்கார்கள். ஏனெனில் அது தானே யழியுந் தன்மையுள்ளது. அலைத்த தரிப்பதினாலேயே அதற்கு உறமுண்டாகிறது. அலைத் தடுக்காது விட்டால் அது தானே யழிந்துபோம். அதர்மம் அழிந்தவிடத்து தர்மம் தனக்குத் தானே தலையெடுக்கும். அதன் மர்மமறியாது மாயாவலையிற் சிக்கிய மார்தர்கள், பற்பலவாச சிந்தித்து பாரையிக்க காப்பாதாகப் பாசாங்கு செய்து பரமோத்திருஷ்டமான தர்மத்தை யிறந்து பாழுவழியில் உழைப்பார்கள். உத்தராயண தக்ஷிணயணங்களைப் பகலிரவாகப் பாவிக்கும்

சிந்தனையால் மனிதன் உள்ளம் பெருங் ஊன்கின்ற விட்டு திவ்யமான தேஜோமனஸோடு ஒன்றாகும் பேரகசம்பத்தை யடைகிறான். இந்தத் தேஜோமனம் தானே “சிருஷ்டி ஸ்திதிவ்யஸனகர்மகிருத்” என்ற சுருதி வாக்கியப்படி, முத்தொழிலையும் சங்கல்ப மாத்மிரத்தாலே யியற்றும் சக்தி வாய்ந்ததாகும். “தன்மனோ விலயம்பாதி தத்விஷ்ணு பரமம் பதம்” என்ற சுருதி வாக்கியப்படி இந்த மனம் லரித்த இடந்தானே பரமபதம் ஆகும். அண்ட பிண்ட சமத்துவ ஞானத்தாலே அகம் புறமிரண்டும் ஒன்றாய் விளங்கும் ஸமாஸ ஞானம் பெற்றோர். “இராப்பகலில்லா விடத்தே, ராவஞ் செய்கின்ற குழலியையுள்ளி” தர்மா தர்ம மிரண்டையும் விட்டுத் தானேதானாய் தன்மமாய் எங்கும் நிறைந்து எகபரிபூரணமாய் விளங்கிக்கொண்டு, உலகுய்ய வழிகாட்டி நிற்பார்கள். இந்தப் பரமோத்தமர்களுது கருணாகடாசுத்தினுலேயே, இத்தேசத்தினுள்ள கோயில்களெல்லாம், வீட்காங்க சங்கமமாகிய தத்துவமலி மஹாவாக்கிய உண்மையை, பாமரர்தம் பக்குவத்துக் கைற்றபடி, காமியார்த்தமாய் உணர்ந்துப்பக் கட்டப்பட்டு உற்சவாதிசுருந்த காலதத்துவத்தை விளக்க நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதை யுணர்ந்த வேண்டியே, இந்த உத்தராயண புஷ்ய காலத்தின் தத்துவார்த்த உண்மையைப்பெற்றுக்கூறினோம். ஓம்நதஸ்து.

கமலாம்பாள் சரித்திரம்.

ஓவ்வொருவரும் வைத்து வாசிக்க வேண்டிய தத்துவார்த்தமான ரசம் பொழியும் கதை. கமலாம்பாள் சரித்திரம் 3-வது பதிப்பு: 323 பக்கம் தயாராய்விட்டது. விலை ரூபா 1-4-0 தபர் செலவு வேறு.

100-க்குக் குறைபாமல் வாங்குகிற வியாபாரிகளுக்கு தக்க கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

வேண்டுமோர் மைலாப்பூர் ஸ்ரீதேவயத்தி விருக்கும் அ. ப. ஏஜென்ஸி காரியதரிசிக்கு எழுதிக்கொள்ளவும்.

STRAY LESSONS IN CIVICS.

Our New Viceroy on 'Civic Responsibilities.'

"It will be my constant endeavour to keep a jealous watch over them (the Reforms) and to see that the object for which they were instituted is attained."—Viceroy's Reply to the Congress Deputation.

"Gentlemen, I am glad that the remarks I have made on one or two previous occasions, have given you satisfaction, for they are the sincere expression of the sentiments with which I have undertaken the responsible office I hold. It is my desire to secure the Co-operation of thoughtful men of the various communities of this great country, and, while your condemnation of lawlessness and violence justifies me in the confidence that I shall have your support in putting down any recurrence of disorder that may occur, it is a source of satisfaction to me to feel that I shall equally have your support in my endeavours to conciliate all races, classes and creeds. I trust that my attitude towards your aspirations and ideals may continue to commend itself to you and that the blessings of contentment and prosperity may be diffused throughout the land."—*The Viceroy in reply to the Calcutta Indian Association.*

துரைத்தனப் பொறுப்புக்களைப்பற்றி
நமது இராஜப் பிரதிநிதியவர்கள்
பேசுதனை.

மதுபுதிய இராஜப்பிரதிநிதி கன
ம்பொருந்திய லார்ட் ஹார்டி
ங்சு அவர்கள், இதற்குமுன் இந்
தியாகவார்னர்-ஜெனரலாயிருந்த லார்ட் ஹார்
டிங்சு அவர்களின் பேரப்பின்னை. இவர் உத்தி
யோகப்பொறுப்புள்ள சிந்தை யுடையவர்
என்று நன்றாய்க் காட்டியிருக்கிறார். காக்
ரெஸ் ப்ரெவிரெண்ட்ஸ் லீஸலியம் வெட்டர்
பரன் அவர்களும் இன்னும் சில கார்ட்ரெஸ்
பிரதிநிதிகளும் இவரை நேரிற்கண்டு முகமன்
கூறிய பொழுது, இவர்கூறிய மறுமொழியில்,
இந்தியாவில் ஜனப்பிரதிநிதிகளுக்கு துரைத்
தன காரியங்களில் ஒருவித பொறுப்பும் அதிக
காரமும் உண்டாகும்படி சட்ட இருபண சபை
களில் ஜனப்பிரதிநிதிகளை நியமிக்கவும், கவர்ன்
மெண்டு மந்திராலோசனை சபைகளில், ஒரு இந்
தியைப்பொறுப்புள்ள மந்திரியாக நியமிக்க

வும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களென்றும்; இந்
தச் சீர்திருத்தங்கள் ஜனங்களுக்கு துரைத்தன
காரியங்களில் பொறுப்புண்டாக வேண்டுமென்
றும், துரைத்தனப் பொறுப்புக்குத் தக்கபடி
அவர்களுக்கு துரைத்தன காரியங்களில் அதிக
காரமுமிருக்க வேண்டுமென்றும் உத்தேசித்துச்
செய்யப் பட்டிருக்கிறபடியால், அச்சீர்திருத்
தங்களை அவர் மிகவும் உதாராகவிரிந்து பார்
த்து வந்து, அவைகளின் நோக்கம்செய்தவருத
படி பார்த்து வருவது தன்னுடைய கடமை
யாகக் கொண்டு, அவர் உத்தியோகப் பொறு
ப்பை வலுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்.

இங்கே யொரு விஷயம் நாம் முக்கியமாய்
வற்புறுத்திக் கூறவேண்டிய தாயிருக்கிறது.
இராஜப் பிரதிநிதியவர்கள் துரைத்தன சீர்திருத்
தங்களின் நோக்கம் வீண்போகாதபடி அதிக
விழிப்பாயிருந்து பார்த்துவரத் தீர்மானித்திரு
ப்பதுபோல், ஜனங்களும், தங்களுடைய பொறு
ப்பை யுணர்ந்து, அரசியல் முறை தவறாது
இராஜ்ய தர்மத்தைக் கடைப்பிடியாகப் பிடி
த்து நின்று, அரசு, குடி யாண்டுக்கும் இடை
யே இருந்து துரைத்தன காரியங்களை நடத்தும்
சிப்பந்திகளாக அமைந்துள்ள உத்தியோகம்

தர்கள் தங்களுடைய கடமையை மீறி நடவராமல் அதிக உஷாராகப் பார்த்து வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால், இராஜப் பிரதிநிதியவர்களின் விழிப்பெல்லாம் விபர்த்தமாகவே முடியும். ஏனெனில், “தூங்கினவன் கன்று கட்டாக்கன்று” என்கிற பழமொழி உலகியல் பற்றிவந்தது. காலம் கலிகாலமாயிருப்பதால், கால தர்மத்தை யுத்தேசித்து, எல்லாரும் தர்ம சிந்தையோடுமுடிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்களென்பதை மனதிலிருத்திக் கொண்டு, “அப்படி யுழைக்கிறார்களா?” என்பதை ஊகமாப்பார்த்துக்கொண்டு வரவேண்டும். உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்யும் சில்லரை அக்கிரமங்கள் பெரும்பாலும், ஜனங்கள் மொண்டியுத்தால் உண்டாகிறது. ஜனங்கள் தங்களுடைய ஸ்வதந்திரத்தை யுள்ளபடியறிந்திருப்பார்களானால், உத்தியோகஸ்தர்கள் அக்கிரமஞ் செய்யும் பொழுது அவர்கள் அக்கிரமச் செய்கைகளைக் கண்டுபிடித்து வெளியிடலாம். இதற்கு ஜனங்களிடத்தில் ஒற்றமையும், ஜனப்பிரமுகர்களா யிருப்பவர்களிடத்தில் பொறுமையும் பொதுநன்மைக்காகச் கஷ்டப்பட்டிருக்கும் தன்மையு மிருக்கவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் ஜனங்களிடத்தில் குற்றம் சொல்ல வேண்டிய பாகம் கிரம்பவிரும்புகிறது. ஆனால் அவர்கள் அறிபாமை காரணமாகத் தவறிப்போகிற படியால், அறிந்தவர்கள் அவர்களுக்குப் புத்தி சொல்லி ஒத்தாசை செய்யவேண்டும். இது ஜனப்பிரதிநிதிகளின் கடமையாம், சளைமெச்ச சட்டநிருபணசபையில் பேசினால் மட்டும் போதாது. “நாடுவாழ்க்கையாகக் கேட்கின்ற மில்லி” பென்னும் பூர்வதர்மவசனத்தை நம்பி ஊரார் படுங்கஷ்டங்களை யெல்லாம் தன்னதாகப் பாரித்துப் பணம் சம்பாதிக்க எவ்வளவு ஊக்கத்தோடு பாடுபடுகிறார்களோ, அவ்வளவு ஊக்கத்தோடு பொது விஷயத்துக்கும் பாடுபட்டுமுடிக்க வேண்டும். இது தான் “தூரைத்தனப் பொறுப்பு” என்று சொல்வது.

இது அரசன் முதல் ஏழைக்குடிவரையில் எல்லாரையும் பொறுத்தது. ஒவ்வொருவரும் இப்பொறுப்பைத் தன்னதாக லீசித்து வேலை செய்யவேண்டும். உலகப்பற்றுக்களை யெல்லாம் விட்ட ஞானிகளையும் இந்தப் பொறுப்பு விடாது. ஏனெனில் அரசியல் கோணினால் இல்லறம், துறவறம் இரண்டும் கெட்டு “அறன்வலி” குன்றிப்போம். இதை நமது இராஜப் பிரதிநிதியவர்கள் நன்றாக வுணர்ந்திருக்கிறதாகக் காட்டினார்.

மற்றொரு சமயத்தில் கல்கத்தா இந்தியன் அன்ஸோவியேஷன் சங்கத்தார் இராஜப் பிரதிநிதிக்கு முகமன் கூறிய பொழுது, அவர்களுக்கு மறுமொழி கூறியதில் லார்ட்ஹார்டிஞ்சு அவர்கள் சொல்லிய வசனங்களும் அவரது உள்ளக் கருத்துகளும் நாம் ஊகித்துச் சொன்னதற்கு உறுதியாக விளங்குகிறது. அவர் சொன்னதை யெல்லாரும் நன்றாக வுணரும் பொருட்டு. மூலத்தில் காணே இந்திலீஷில் அச்சிட்டிருக்கிறோம். அதன் கருத்தும் மொழி பெயர்ப்பும் இது:—

“நான் முந்தி யிரண்டொரு முறைகளில் சொல்லிய வாக்கியங்கள் உங்களுக்குத் திருப்தியைத் தந்தனவென்று கேட்டேன் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஏனெனில், நான் சொன்னவை யெல்லாம், நான் உண்மையாக உத்தியோகப் பொறுப்பை வகித்த உள்ளக் கருத்துகளாயிருக்கின்றன. இந்த மஹாதேசத்திலுள்ள பல ஜனசமூகத்தார்களிலுமிருக்கிற “முனி புங் வர்களுக்குக் கொப்பான” யோஜனை மிகுந்த தீரர்கள் (Thoughtful men) உதவி யொத்தாசையையும் கட்டுறவையும் துரைத்தன் காரியங்களில் நாடித் தேடியதைய விருப்புள்ளவையிருக்கிறேன். சட்ட விரோதமாகவும் சமாதானத்துக்கு விருத்தமாகவும் நடந்து கொள்வது பிசகென்று நீங்கள் கண்டித்துச் சொல்வதிலிருந்து குழப்பத்துக்குக் காரணமான

அக்கிரமங்கள் பின்னும் கலைகாட்டில், அவற்றை உடக்குவதற்கு நீங்கள் ஒத்தாசை செய்வீர்களென்று பூர்த்தியாக நம்புகிறேன். அஃதேயன்றி, இத்தேசத்திலுள்ள பலவேறு ஜாதி, மதஸ்தர்கள், வகுப்பார்களிடத்தும் நயம்பட நடந்துகொண்டு அவர்களை பெல்லாம் விரய பூர்வகமாய்துரைத்தனத்தாரோ டொத்துழைக்கச் செய்யும் முயற்சிகளிலும் நீங்கள் எனக்குத் துணையிருந்து அனுசுனமாக வுழைப்பீர்களென்று நம்பியிருக்கிறேன். உங்களுடைய உயரெண்ணங்கள் உத்தம லக்ஷியங்கள் சம்பந்தமாய் நான் கொண்டுள்ள இந்த மனோபாவமானது தங்களுக்கு எப்போதும் திருப்தியைக் கொடுத்து வருமென்றும், அதனால் தேசத்தில் ஜனங்களுக்குள் கீழை விருத்தியும் மனத்திருப்தியும் பரவிவருமென்றும் நம்பியிருக்கிறேன்.”

இராஜப்பிரதிநிதி யவர்களுடைய இந்த கைய உத்தம சங்கல்பங்கள் வீண போகாதபடி பலனைத் தரவேண்டுமாயின், அவருடைய எண்ணம்போல் எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களுடைய எண்ணமும் இருக்கும்படி அவர்கள் நடத்தையில் காட்டிவர வேண்டுமென்று எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் தக்கபடி தாகீது செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இராஜப் பிரதிநிதி யவர்களுடைய எண்ணங்கள் பலித்துப் பயனைத் தராது. எத்தனையோ நல்லெண்ணங்கள் மின்மினிபோல் இராஜாதிக்காரிகள் மனத்தில்தோன்றி மறைந்து பயனற்றுக் கழிந்தமைபோல், இதுவும் கழியும். எண்ணங்கள் சங்கல்ப ரூபமாய் வெளியிடப் பட்டால் அவையெப்படியும் பலித்துப் பலனைத்தருமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. இது மனோதர்மமும் ஆத்ம தர்மமுமாம். சங்கல்ப லக்ஷண மென்னவெனில், நினைப்புக் கெல்லாம் மூலஸ்தானமாயுள்ள சங்கல்ப க்ஷேத்திரத்தில் உதித்த எண்ணம், வாக்காய்ப் பிறக்கும் பொழுது, பரை, பச்சந்தி, மத்யமம யென்கூற மூன்றும் ஒன்று படப் பொருந்தி

அனைவக்கேற்கவாயில்பிறக்கும் வைகரிவாக்கும் ஒத்திருக்கவேண்டும். இதற்குத்தான் திரிகரண சுத்தமான சங்கல்பமென்று பேர். மானோவாக்குக் காயம் மூன்றும் சுத்தமாயிருந்து சங்கல்பித்தால், அந்த சங்கல்பம் எப்படியும் பலித்துப் பயனைத்தரும். ரிஷிகளுடைய வாக்குப் பலிப்பதற்குக் காரணமும், அவர்களுடைய செல்வாக்குக்குக் காரணமும் இதுவே. “இருஷிகர்ப்பம் இராத்தங்காது” என்று சகஜமாய்ச் சொல்லும் பழமொழியின் தத்துவர்த்தமும் இதுவே. இருஷிகள் எப்போதும் திரிகரணசுத்தியோ டிருப்பார்களாதலால், (அவர்களுக்கே பார்ப்பான், பார்வை, பார்ப்பன மூன்றும் ஒன்றாகப் பொருந்தி சங்கல்பாத்மக தரிசனம் சித்திக்கும்), அவர்கள் “கர்ப்பம்” அதாவது ஸத்திய பூர்வகமாயுள்ள அவர்கள் நிர்விகற்ப மனதி லிருந்தெழும் கருத்து அல்லது எண்ணம் இருவனடைந்து மருளுக்குக் காரணமான (அபியாமை காரணமாக வுண்டாகும் மயக்கம் குழப்பம் நிறைந்த) “இராத்தங்காது”—இருட்டறையில் தங்காது. அப்படியென்றால், பரவெளியில்தோன்றி உடனே பலனைத்தரும் சித்தர் வாக்காக விளங்கும் என்று அருத்தம். இப்படிப் பட்ட வாக்குசித்தி பெற்றவர்கள் வாக்கே, வாக்கேவியின் மஹத்துவத்தை விளக்குவதாயிருக்கிறது.

இந்த வாக்கித்திபெறக் காசுபணம் வேண்டிய தில்லை. ஆனால் தானமும் தபஸும் வேண்டும். “தன்னைக் கொடுக்கும் தியாகமே தானம்.” இதற்கு அதிஷ்டான தேவதை தியாகராஜர். “தானடங்கத் தன் சிருஷ்டியடங்க, மனமடங்க மானைநீங்க, ஸர்வஸம்ஹார க்ஷேத்திரத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவம் செய்பவரும், “அசைவற்று ஆட வல்லவருமான” நடராஜ மூர்த்தியே தபஸுக்கு அதிஷ்டான தேவதை. “தியாகம்,” “நடம்” இவ்விரண்டும் தானம், தபஸ் இவற்றின் தத்துவாதீத ஸ்வரூபங்களாம். இந்தத்தத்துவாதீதமானபொருளையே தியாகராஜர்

என்றும், நடராஜர் என்றும், அரங்கநாதர் என்றும் சொல்லி, லக்ஷிய லக்ஷணங்கள் பொருந்தக் கோயில்கட்டிப் பிரதிஷ்டைசெய்து நாம் கும்மிட்டுத் தெய்வங்களாம். இவைகளே இத்தேசத்தார் உண்மையாய்க் கொண்டாடும் உத்தம லக்ஷியங்களாம். இவற்றை யறியக்கூடியவர் யாவரே யாயினும் அவர் உண்மையில் இராஜாஜாஜனும் தேவாதேவனுமான நரலிம்ம முர்த்தியின் பிரதிநிதியேயாம். சிங்கத்தின் திரும் விளங்கும் சங்கல்ப சக்தியும், கருணாஸலாகரமான பாணுஷிகத் தன்மையும் நிறைந்தவர் எவராயினும் அவரை “இந்திராதேவி” காங்குலித்துக் கும்பிட்டுப் புதிதேசுத்திரமான தன்னையாளும் சேஷகரஜ்ஞ முர்த்தியாகக் கொண்டாடுகோள்.

இந்த வருஷம் நடராஜா தரிசனம் மாசு மூத்தலில் வந்த திருவாதிரை நாளிலும், அரங்கநாதர் தரிசனம், மார்கழி மாசம் கடைசியில் வந்த வைகுண்ட ஏகாதசி திதியிலும், பாரிலுள்ள பக்தர்களுக்கெல்லாம் கிடைக்கலாயிற்று. தியாகராஜருடைய ஊர்த்துவ தாண்டவ மஹா தரிசினம் இனிவரும் பங்குனி மாசத்து உத்தர நாளில் கிடைக்கும். அது திருவாரூர் சேஷத்திரத்தில் விசேஷமாம். மனுஷனுடைய ஆத்மா வேறு, மனம் வேறு, தேஹம் வேறு என்று இல்லாமல், மூன்றும் ஏகமேவாத்வி தீய மாயிருக்கும் ஒரே பரம்பொருளின் பரிணாம சேஷ பரிச்சேதமா யிருப்பதால், காரியத்தில் பங்குபொட்டுப்பேச இடமுண்டானாலும், உண்மையில் (உத்தமலக்ஷியத்தில்) மனம் பொருத்தியவர்களுக்கு அவ்வித பேதத்துக்கு இடமில்லை.

ஓம்தத்ஸத்:

ஓம் ஸ்ரீ சாவித்திரீயை நம:

Sivayoga-Deepika.

Chapter V.

Part II. The Six States of Consciousness.

சிவயோகதிபிகையில்

அமனஸ்க விதானமென்கிற

ஐந்தாவது படலம்.

2. ஆறு அவஸ்தைகள்.

29. சகல இந்திரியங்களும் குணங்களுமில்லாதிருப்பதாய் சகல ரூபங்ளுக்கு மதிதமான நாய் நிரஞ்சனமாய் சாந்தமாய், பாவாபாஷங்களுக்கு மிகவும் அப்பாற்பட்டபதான அவஸ்தைப்பதுவோ அதுவே சிவஜாவஸ்தையென்று சொல்லப்படும்.

30. ஜாக்கிரம், சொப்பனம், சுழத்தி, துரீயம் துரீயாதீதம்; சூறாஜம் (இந்த ஆறும் அவஸ்தைகளெனப்படும்.) இத்தற்குமேல் ஒன்றும்மில்லையென்றறியத்தக்கது.

31. சகல துஷ்கர்மங்களையும் விட்டுச் சுபகர்மங்களைப்பிடித்து சுவர்க்குகத்தை அபேக்ஷித்த புருஷனாவன் பிரவிருத்தனென்று சொல்லப்படுவன். அவன் ஜாக்கிராவஸ்தைக் கதிகாரி யாகமாட்டான்.

32. (இகலோக சுசங்கனும் பரலோக சுசங்கனுமாகிய) பதசுகங்கள் போதும் போதும் என்று அவையினிடம் அபேக்ஷையிலாம லிருப்பவனே சிவிரூத்தனென்று சொல்லப்படும. அவன் ஜாக்கிராவஸ்தையி லிருந்துகொண்டு மோக்ஷ சுகத்தையடைய அதிகாரியாவான்.

33. இச்சம்சார சாகரத்தை எவ்விதம் கடப்பேன் என்று சிந்தித்து ஆசுரீயரை சேவித்தலும், பெரியவர்களுடைய சுகாவாசமும், அபேக்ஷையிலாமலிருப்பதும், நல்ல ஆசார

மும், மேனாமும், வைராக்கியமும் (இவைகளுடனே கூடின தீவிரத்தினாலும்) வேதசாஸ்திரங்களிலே நிச்சயமாகப் புத்தியால் அமக்குரோதங்களாகிற சத்தருக்களை நாசம்செய்தலும், டம்பமில்லாமலிருத்தலும் இந்தக் காரியங்கள் யாதொரு புருஷனால் சாதிக்கப்படுமோ அவன் ஜாக் கிராவஸ்தையோடு கூடினவனாகிய போகாப் பிராசத்தை யடைகிறான்.

34. ஜாக் கிராவஸ்தையில் மரணமடைந்தவன் மதுஜன்மத்தில் பூர்வாபிப்பாச வசந்தினால் இந்த பூமியிலே ஸ்வப்பனாவஸ்தையை யடைவான்.

35. இந்தப்படி ஸ்வப்பனாவஸ்தையை யடைந்த போகிசுவரன் சகல லோகங்களையும் சொப்பனம்போல் பார்த்துக்கொண்டு சித்தத்திலே சரத்தாலத்து மேகத்தைப்போல் சத்தராமாத்திரமாக நின்று சஞ்சரிப்பான்.

36. சுழுத்தியவஸ்தையை யடைந்த போகிசுவரன் துஷுவத பாவங்களை யெல்லாம் நீக்கி, மிஞ்சிவிற்கும் சாரத்தத்தை வர்த்து, பிரகாஸ்வபாவமாய், சிதானந்தமாயி சூரியன் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்க பாணிபத்தில் விருத்திகளோடு கூடியிருந்தாலும் ஹிருதயத்தில் விருத்திகளற்றவனாய்ச், சித்திரப் பிரதிமைபோல் விளங்கிக்கொண்டிருப்பான். இது மகாச்சரியம்.

37. துரியாவஸ்தையை யடைந்த போகிசுவரன் பிழைத்திருந்தாலும் செத்தவனாப்போல் மனோவிருத்தி யில்லாதவனாய், சார்த்தியை யடைந்து சுந்தம் முதலிய குணங்களில்லாதவனாய் பாவனாகிதனாய் முத்தியை யடைந்திருப்பன்.

38. பின்னும் துரியாவஸ்தையிலேயே யிருக்கும் போகிசுவரன் சுழுத்திர மத்தியிலே வைக்கப்பட்ட நிறைகுடம் போலவும் ஆகாசத்தில் நிறுத்தின குண்ட குர்பம் போலவும் விஷ்ணு பதத்தில் உள்ளும் புறம்பும் கிரமமாக பூர்ண பாவத்தையும் குணப்பாவத்தையும் அடைந்து சித்திரத்திலெழுதிய நீபத்தைப் போல் விளங்கிக் கொண்டிருப்பான்.

39. துரியாத்வாவஸ்தையை யடைந்த போகிசுவரன் பாத்ரியத்தில் லோகங்களில் சிலரால் பிரம்மாவென்றும், சிலரால் விஷ்ணுவென்றும், சிலரால் சிவனென்றும், சிலரால் சூன்யமென்றும், சிலரால் பிரகிருதி யென்றும், சிலரால் புருஷனென்றும், சிலரால் காலமென்றும், சிலரால் அர்த்த (பொருள்) ரூபியென்றும், இவ்விதம் நானுவித கற்பனைகளாகிய சொற்களால் சொல்லப்பட்டும், தேகத்தோடு அவன் கூடியிருந்தாலும், அவன் நித்தியமுத்தனாய் சுகித்திருப்பன்.

40. ஆதையால் நீயும் சகல பிரயத்தினங்களாலும் கிரமமாக அப்பிராசம் பண்ணி இந்த துரியாத்வாவஸ்தையை யடைந்து சுகத்தை யடையக் கடவாய்.

41. (சகஜாவஸ்தை) சகல அவஸ்தைகளையுமடைந்திருந்தாலும் சகல அவஸ்தைகளையும் நினையாமலிரு. மனத்தில் உள்ளும் புறம்புமுள்ள சகல பற்றுக்களையும் அடியோடு விட்டு விடு. (12)

42. அந்நியகர்மங்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டு இச்சிவபோகத்தை யப்பிராசம் பண்ணு. சகஜமாய் சத்தித் மயமான (13) அமனஸ்கமென்கிற முத்திரையை யடைவாயாக.

43. ஆத்மாவையும் பிந்துவையும் ஆகாசமாகச்செய்து இந்த இரண்டையும் சமரசப் படுத்தினால் அதனே அமனஸ்களை (முத்திரை) பெண்ப்படும். (அதுவே கேரீ யவஸ்தையென்றும், உன்மனீ யன்றும், அஜாடியநித்திரையென்றும் இப்படிப்பட்ட பரியாய நாமங்களால் சொல்லப்படும்)

(12) கீழ்வரும் தரிழ் மொழிபெயர்ப்புப் பாடம் மூலத்திற்கு முரண்படுகின்றது. “ஸகல அவஸ்தைகளையுமடைந்திருந்தாலும், சகலாவஸ்தைகளையும் மறத்திருந்தாலும் உள்ளும் புறம்பும் வியாபகமான சகல சகலங்களையும் விட்டு விடு.”

(13) “ஸ்வசம்வேத்தியமான” என்பது சில மொழிபெயர்ப்புப் பிரதிகளின் பாடம்.

44. ஓஸ்வாமி, ஜாக்கிர சொப்பனங்களை அதிகரித்து கனன பரணங்கனில்லாபல், சிவ ஸ்வரூபமாகிய அமனஸ்கமென்கிற முத்திரையை எப்பொழுது அடையப் போகிறோம் (என்று கேட்ட சிஷ்யனுக்கு குரு மூர்த்தியானவர் வேறொரு பிரகாரமாக மனோநிவிருத்தியைச் சொல்லுகிறார்.)

45. சராசரமாகிய சகல லோகமும் மனத்துக்கு திருகியமாகும். அப்மனம் உன்மனீ பாவந்தையடைந்தால் அது எவ்விதம் உண்மையாகிய மோகபதமாகாது.

46. அநெப்படியென்றால், மனம் எங்கெங்கே போகுமோ அங்கங்கே கிறுத்தி அது காரணமாக மனோப மடையவேண்டும். அந்தப்படியே மனதை (போச) விடாபல் தரிப்பதினால் [அதைத் தரிப்பதினாலே, வெள்ளத்துக்களை போட்டாற்போல்] விஷயம் கிறுத்தியாகும்.

47. ஆகையினால் அந்த மனதை போக்கிலே விட்டால் யதேச்சையாய் திறந்து தானே திருமடிக் யதாஸ்தானம் தீரேறும். அநெப்படியென்றால், மதமடைந்த யானையானது அங்குசத்திற்குள் அகப்படாமல் இஷ்டப்படிதிரிந்து தானே தன்னிடம் திரும்பி யடைவது போலாகும்.

48. * வயத்தில் சிறந்தது நாதம். முத்திரையிலே சிறந்தது கேசரி. யோகத்திற் சிறந்தது கிரீடம். அவஸ்தைகளிற் சிறந்தது மனோன்மனீ.

49. ஆகையினால் ராஜயோகத்தின் (சக்திருபமான) இந்த மனோன்மனீ முத்திரையை யடைந்த யோகிசுவரன் பாலோன்மந்த பிசாசுங்களைப்போல் சகல லோகங்களிலும் சஞ்சரிப்பான்.

† [மனதுக்கு உற்பத்தி ஸ்தானம் எதுவோ, அதுவே வயந்தானமுமா மானையால், “தன்மனோவிலயம் யாதி தத் விஷ்ணே பரமம்பதம்” என்ற சருதிவாத்யேத்தால் குசிக்கப்பட்ட பரமபதமான பாகாசுவேனியை “யதாஸ்தானம்” என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்.—வி-சி-ப.]

* “வயக்கிரமத்தில்” என்பது அருந்தம்.

50. ஆகையினால் இந்த ஜீவன்முத்திப் பிரகாரத்திற்கு இதுவே யோகம். இதைவிடவேறில்லை. இதுவே மோகபதத்தைக் கொடுக்கத்தக்கதும் சம்ஸ்த தரிசனங்களுக்கும் சம்மதமானதும்.

51. மந்திரயோகம் வ்யயோக மிரண்டும் ஆரம்ப யாத்திரம். ஹடயோகம் அப்பியாசமாகும்; ராஜயோகம் மோகபதத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதென்று சொல்லப்படும். ஆகையால் (முத்திரை மூன்றையும் பூர்வபகதமாய் கிறுத்தி) இந்த ராஜயோக மொன்றே (மோகபதத்தைக்கொடுப்பதால்) மேன்மையானதாகும்—(கடைப்பிடியாகக் கொள்ளத்தக்கது.)

52. ஆகையால் யோகிசுவரனுக்கு மோகமடைவதற்கு இந்த ராஜயோகாப்பியாசம் செய்யவேண்டியது. இந்த யோகத்துக்கு விக்கினங்க ளாவன (இடைபூதுக ளாவன):—ஆலஸ்பம் (ஊக்கமின்மை), துஷ்டர்களின் சுகவாசம், பற்றுக்கள் சாஸ்திரங்கள் இவைகளின் வாசனை, ரோகங்க்கள் முதலியவை. இவை முதலானவையெல்லாம் விக்கினங்களை யெல்லாம் ஜுபித்து இந்த மகாயோகாப்பியாசத்தினால் பிறந்த (அணிமாதி) அஷ்டைசுவரியங்களையும் (காயம், வாதம் முதலிய) சித்திகளையும் விட்டு நல்ல தேசத்தில் சத்ஜனங்களால் சூழப்பட்ட (ராஜநிஷ்ரேங்களும்). உபாதிருந் மில்லாத தாமராஜ்யத்திலிருந்து கொண்டு இந்த ராஜயோகத்தை யப்பியாசம் செய்யவேண்டும்.

53. இந்தப்படி ராஜயோகாப்பியாசம் பண்ணின மகாத்மாக்களுக்கு தாபத்திரயங்களும் நவ வித (பதார்த்த) விசுவகாரங்களும், அரிஷ்டவர்க்கங்களும், பஞ்சகோசங்களும், ஷட்பாவ விகாரங்களும், ஷட்ஊர்மிகளும்,—இது முதலானவைகள்—இல்லவே யில்லை.

54. மகாப்பிரகாசமான அக்கினியானது பச்சை விறகையும் உலர்ந்த விறகையும் ஏகமாய் எப்படி யெரிக்குமோ அப்படியே ஞானம்

கிணியானது க்ஷணமாத்திரத்திலே புண்டபா பங்களெல்லா வற்றையும் தரித்து பின்பு ராஜ யோக சித்தியை யுடையப் பண்ணும்; அப்படியடைந்த மகாத்மா முக்தனாவான்.

55. அற்பமாகிய தீபமானது எப்படி மகத் தாகி திரண்ட அந்தகாரத்தை ஹடத்தாற் போக்குமோ அப்படியே இந்த ராஜயோக சமா தியானது கொஞ்சம் உண்டானாலும் சுபாசுப கர்மங்களெல்லாவற்றையும் போக்கும்.

56. இந்த ராஜயோகத்தை யாதாலொரு வன் அப்பியசிக்க எத்தனம் பண்ணி யோக சித்தியை யடையுமுன்னை இறப்பானாகில் அவன் சுசுவிர்லோகத்தை அடைந்து வெகுநூலம் சுகமனுபவித்து அதன்பின் பூமியில் ஐசுவரிய வான்களாய் வெகு சாலதிர சம்பன்னர்களாய் யோகசுசுவர்களாய் இருக்கும் சத்புருஷர்களின் குலத்திற் பிறந்து (பூர்வஜன்மாப்பியாசலசுத தால்) இந்த ராஜயோகத்தை சம்பூர்ணமாய் அப் பியசித்து சிவமெனப்படும் பாம்பதத்தை யடைவான்.

57. இந்தப்படி ராஜயோகத்தினால் எவ னுடைய மனதானது பரப்பிரஹ்மத்தில் லய மடையுமோ அவனுடைய தாய் தகப்பனிருவ ரும் கிருதார்த்தராவார்கள். அவனுடைய மம் சத்தில் பிறத்தவர்கள் யாவரும் மகாபுண் யவான்களாவர். அவன் சுஞ்சரிக்கும் பூமிபானது அவன் பாதம் பிவதால் புண்ணிய கேதத்திர மாகும்.

58. (இந்தப்பிரகாரம் சிவயோக மகத்துவம் சொல்லி சுரந்தகந்தாவானவர் இந்த சுரந்தக் கின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்கிறார்):—

சுகல யோக சாலதிரங்களின் ரகசியங்களை யும் சித்புருஷர்களுடைய சித்தார்த்தத்தின் வழியையும் சோதித்து நிச்சயம் பண்ணி சுருக் கமாய் இந்த சிவயோகப்பிரதிபை யென்னும் சுரந்தம் செய்யப்பட்டது.

* 'சிலோகம்' என்றும் பாடமுண்டு.

59. இந்த சிவயோக தீபிகைபானது மகா ரகசியமானது. இதை யப்பியசிக்க வைராக்கிய முள்ளவனும், இந்த தீபங்களை ஐயித்தவனும், சிவ னிடத்தும் குருநிடத்தும் சலனமில்லாத பக்தி யுள்ளவனும், திருப்பவனுக்குக் கொடுக்க வே னும்; அல்லாமல் மூடனுக்குக் கொடுப்பானாகில் குருத்தரோகி யாவான்.

60. இச் சிவயோகதீபிகையானது "பரம" முதலிய சப்தங்களால் ஆரம்பிக்கும் அநேக விருத்தங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட யீர்து பட லங்களாகச் செய்யப்பட்டு "நிநாமாம்பக" என் று சங்கியையுள்ள (287) சுவோகங்களுடன் கூடியிருக்கும். அப்படலங்களின் சுவோகத் தொகை வரிசையாக "புராணன்" (53), "அஜ சாயகான்" (53), "சமுத்ரரிதுன்" (61), "சுரோ ஷ்டின்" (52), "தித்பாணன்" (69) என்னும் எண்களாகும்.

இவ்விதம் சநாசிவ யோகத்திராயல் செய்யப் பட்ட சிவயோக தீபிகை யென்ற போகசால் திரத்தில் அமனஸ்வலிதானமென்ற யீர்தர்ம படலம் முற்றும்.

சிவயோகதீபிகை முற்றப் பெறும்.

மு. கோ. நாராயணஸ்வாமி ஐயர்.

THE SPIRIT OF RELIGION.

OR

VEERA-SAIVAM TO THE FORE.

AN EXPOSITION

OF THE PRINCIPLE OF UNITY IN RELIGION
IN THE LIGHT OF ACTUAL EXPERIENCE,
AND WITH

Special Reference to the Veera-Saiva faith
BY

C. V. SWAMINATHA AIYER,

Editor of the *Vivekachintamani*.

With Corresponding Texts and References
From the Veera-Saiva Scriptures

BY

M. K. NARAYANASWAMI AIYER, B. A., B. L.,
High Court Vakil.

MADRAS:

THE LALITA PUBLISHING CO.,
LALITALAYA, MYLAPORE.

Price 8 As.]

[1 Shilling.

London Agents:—Messrs Luce & Co, Oriental Booksellers,

AIDS TO NATURE STUDY.

* Elementary Botany and Study of Plant Life

Nature Study and Child Study—these two in their fullness and perfection complete the Education of Man, drawing out the Soul of man to the fullest extent possible and preparing him to work in tune with the Infinite.”—*Guru Vuk.*

“Nature Study by inductive method ought to occupy a prominent place in our Elementary Schools, as it will greatly strengthen the spirit of enquiry and improve the powers of observation in children.”... *Extract from the author's Preface to the Elementary Botany.*

“The Bean plant was selected as the type of flowering plants’... Prominence is given to the functional aspect; this standpoint of view is the most important one. Form and structure have no significance apart from their functions.”—*Extract from the author's preface to the Life of the Bean Plant.*—in *Tamil.*

“(1) Elementary Botany in Tamil by K. Rangachari, M.A., B.T., with 233 illustrations, Messrs. P. R. Rama Iyer & Co., Madras, 1-8-0 (2) Life of the Bean Plant in Tamil by the same author with 26 illustrations & coloured frontispiece, Messrs. P. R. Rama Iyer & Co., Price As. 6.

பிரகிருதி வித்யைக்குவேண்டிய சாதக சாதனங்கள்.

(விவேகசிந்தாமணி 309-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

V.

இப்படி, யெல்லாசாதகங்களிலும் பரமசாதகமான மனப்பழக்கம் (Proper training of the mind) நீக்காதுபடாக முன்காலத்தில் போதிக்கப்பட்டுவந்தது. இப்பொழுதும் உண்மையாளர் அவ்வழிபற்றியே போதித்துச் சாதித்து வருகிறார்கள். பொய்ம்மொழி பேசும் புன்மையாளரைப்பற்றி இங்கே நமக்கு விசாரமில்லை. ஒருகோட்டை தானியத்தில் ஒரு மணிரெல்லே யுள்ளதாயினும், அந்த ஒரு மணிரெல் தானே முனைத்துப் பஸ்ஸிப்பொருதிப் பலனைத் தருமன்றி, மற்றப் பதர்களுள்ளாம் முனைக்காது—எருவுக்கே யுதவும்.

அதுபோல மனப்பழக்க மில்லாத் சுற்றறிபுடர்கள் மனிதநிற் பதராவர். இப்பதநிறுந்து மனித நெல்லிப் பொறுக்கியடுத்து, விதைத்து, நீர் பாய்ச்சி, வளர்த்து, வியவசாயம் செய்து நீக்கியுமில் மனப்பழக்கம் பெற்ற மணிகளான மன்குல திலகரை விர்த்திசெய்ய வேண்டும்.

இந்த மணிகளினால் தான் மன்குலம் விளங்குவந்தவரிடத்த இப் பாரதவருஷம் விளங்கவேண்டும்.

மன்குலம் விளங்குதலாவது ‘(Progress of Humanity)’ என்று, வார்த்தையின் அர்த்தம் தெரியாது இங்கிலீஷில் செர்ல்வர்தே. மன்குலம் (Humanity) விளங்குவது அருட்பே ரென்றி னாலேயே யாகும். அருட்பேறின்றி நேர்வழி நடக்க வறிபாது மன்குலம் அருளைவிட்டு அழியும்பொருளையே (Material Wealth) பெரிதாக நாமும் மேற்றிசைநாகரிக விர்த்தியால் மன்குலவிர்த்தி (Human Progress) சாணாப்பான் பூச்சி செக்கியுயரச் சுழலுவதுபோல் காலசக்கிரத்தி லகட்பட்டுச் சுழன்றுமுன்று வருகிறது. இதைமாற்ற மனப்பழக்கம் அவசியம் வேண்டும். அதுவே பரமசாதகம்.

VI.

அந்தப் பரமசாதகம் அமையப்பெறச் சாதனங்கள் வேண்டும்.

அவைதான் இல்லப்பழக்கம் (Home influence) பள்ளிப்பழக்கம் (School influence) என்று சொல்லும் நல்ல படிப்புவாசனை.

“இல்லறமல்லது நல்லறமல்ல” ஆதலால் இல்லறம் வழுவாது நல்லறஞ்செய்துவரும் நற்குலத்தில் பிறந்த பிள்ளைகளுக்கே இல்லப்பழக்கம் நல்லதாயமையும்.

அரசியல் என்னும் பொதுவறம் வழுவாது செங்கோல் செழித்தோங்கும் இராஜ்யத்திலேயே பள்ளிப்பழக்கம் நல்லதாயமையும்.

ஏனெனில், “அரசனெவ்வழிக் குடிகளாவழி!” யென்பது பொய்யிலாப் பழமொழி.

இராஜதர்மம் பிசுகினால் துரைத்தனம் சீர்கெடும். இராஜப் தர்மம் என்பது “அரசியல் முறை”யெனும் “General and eternal Principles of Government” என்று இங்கிலிஷில் செழிவ்வதையே சொன்னதன்றி மீவறல்ல. இந்த இராஜப் தர்மம் பிசுகினால் துரைத்தனம் (Administration of State) சீர்கெடும்.

துரைத்தனம் சீர்கெட்டால், அக்கிரம அநியாயங்கள் மலிந்து மிகும். அக்கிரம அநியாயங்கள் மலிந்து மிகுந்தால் பிரஜைகளுக்கு தர்மத்திலுள்ள நம்பிக்கையும் அதனால் தர்மசிந்தையும்கெடும். தர்மசிந்தை கெட்டால் அரசியலுக்காதாரமாயுள்ள உயிர்சிலை குலையும். தர்மமே வேங்கோல், தர்மபரிபாலனமே அரசரிமை. தர்ம சிந்தையை வளர்த்தலே சிஷ்டபரிபாலனம். அதர்மத்தை யடக்குதலே துஷ்டநிகர்ஹம். அறன்வலி தானே (Righteousness or the Might of Right) அரசனுக்குப் படைவலிமை. மன்குல வீருத்தியை நாடுதலென்றே நாடு, ஸ்த்யமே ஜயம் என்பதே அரண். தர்மமே ஜயம் என்னும் ஆப்த வாக்கியமே யாராலும் அவசக்க முடியாத கோடி. இவையெல்லாம் பொருந்தச் சேர்ந்ததே அரசு.

இப்படியாகக் குடி, படை, நாடு, அரண், கோடி, அரசு, என்னும் ஆறு அங்கங்களும்கூட அமைந்தது அரசியல். இந்த அரசியல் முறை தவறினால் பள்ளிப்பழக்கம் நல்லதாகாது.

பள்ளிப் பழக்கம் நல்லதாகா விட்டால் இராஜ்யத்தில் பிறந்த பிள்ளைகளெல்லாம் கொள்ளிக் கட்டைகளாக ஆய்விடுமென்பதற் சந்தேகமில்லை.

VII.

ஆறு கரைபுரண்டால் அணைகோலி யடைக்கலாம். சமுத்திரமும் கரைபுரண்டால் அதற்கு அணைகோலுவது எப்படி?

அதுபோல மனுஷனுற்செய்த சட்டம் பிசுகானால் அதைத்திருத்தி விடலாம். ஸநாதனமான தர்மம் பிசுகினால், வருபயனைத் தடுக்க யாராலும் முடியாது, பகவானாலுங்கூட முடியாது. இதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கீதையின் 8-வது அத்தியாயம் 18, 19, 20-வது சுலோகங்களில் அர்ச்சுனனுக்குவெகு நன்றாய் எடுத்துரைத்து விளக்கியிருக்கிறார்.

VIII.

பிள்ளைப்பழக்கம் நல்லதாக வேண்டியான இத்திரிபங்களெல்லாம் நீக்கண்யமாகத் தத்தம் வேலைகளைச் செய்யவேண்டும்.

1. கண் ஸ்தூல குக்ஷ்ம காரணம் மூன்றையும் பார்த்துக் கொடுத்து பார்வையைத் தள்ளி பார்த்தப்பட்ட வஸ்துவையும் தள்ளித் தானே தானுய்த் தன்மயமாய்ப்பார்ப்பான் மாத்திரமாய் நிற்க வேண்டும்.

2. காதும் அப்படியே ஸ்தூலகுக்ஷ்மகாரணமான சப்தங்களைக்கேட்டு நாதானுசந்தானத்தில் பழகிக்கேட்ட சப்தம், கேள்வி யிரண்டையும் தள்ளிக் கேட்டவன் மாத்திரமாக நிற்க வேண்டும்.

3. மூக்கு (நாசி) ஸ்தூல குக்ஷ்மகாரணமான மூன்றுவாசனைகளையும் முகர்ந்துணர்ந்து, மோப்பம், முகரப்பட்டவாசனை யிரண்டையுந்தள்ளி முகர்ந்தான் மாத்திரமாக நிற்கவேண்டும்.

4. இப்படியே துவக்கேந்திரியம் (தோல்) ஸ்தூல குக்ஷ்ம காரணமான மூன்று ஸ்பரிசுந்க்

னையும் உணர்ந்து ஸ்பரிசிக்கப்பட்ட பொருள், ஸ்பரிசும் இரண்டையும் தள்ளி ஸ்பரிசித்தான் மாத்திரமாக நிற்கவேண்டும்.

5. ஆஃதேபோஸ், நாக்கும் ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரணமான உருகிகளையெல்லாமுணர்ந்து ரஸி க்கப்பட்ட பொருள் ரஸனை யிரண்டையும் தள்ளி ரஸித்தான் மாத்திரமாக நிற்கவேண்டும்.

இவை யெல்லாவற்றிலும் “தானேதானாய்த் தன்மயமாய்” என்பதைக் கூட்டிக்கொண்டு அர்த்தம் செய்து கொள்ளல்வேண்டும்.

அப்படியே வாய், கை, கால் முதலிய கண் மேந்திரியங்களும் அதனைச் செய்தொழிலைச் செய்து தொழிலின் பலனைப் பற்றி நிற்காமல் அகமுகநோக்கிச் செயலின் அகிஷ்டான தேவ தையைப்பற்றி நிற்கவேண்டும்.

இப்படி இந்திரியங்களைப் பழக்கும் விதம் இந்தியாவிலே நீக்ஷாவதிகளாக வேற்பட்டுள்ள து மேற்றிசையில் ப்ரோபேல், பெஸ்ட்லோஜி (Frabel, Pestelozzi) இவர்களால் முறைப்பற் று ஒதிபுணரப் பெற்றிருக்கிறது. அவர்கள் உணரப்பெற்றதை யுணர்ந்துவான் சிரத்தங் களும் இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்களுடைய உண்மையை உள்ளபடி உணரும் சக்திவாய்ந்த மானாவரும் போதகருந்தான் விசேஷமாயி ல்லை.

IX

‘ஸர்க்கவிலி’ மிருகங்களைப் பழக்குவதுபோல் இந்திரியங்களைப் பழக்கினால் பிரயோசன மில்லை. (“இயலிசை வித்வான்கள் தாரதம்மி யம்” பார்க்க.)

காட்டு மிருகங்களையும் காடி புலி பாம்பு களையும் அடிதடிப் பிரயோகங்களால் (அல் லது இன்னிசை மயக்கால்) அடக்குவது பெரிதல்ல; அடி தடிப் பிரயோகாதிகளால் அவற்றின் குணம் மாறாது. வெறும் பழக் கம் மட்டும் ஏற்படும். மந்திர தந்திரோபா யங்களால் அவற்றின் குணத்தையே மாற்றி

விடலாம், பாம்புதானே பதஞ்சலி முனிவ ரானதும், வியாக்கிரமத்தானே வியாக்கிரபாத ரிஷியானதும், இதற்கு இஹிஷாஸங்களாம். இதுதான் மனப்பழக்கம். யோக சாஸ்திரங் களில் இந்த மனப்பழக்கத்தையே “சித்த விருத்தி நிரோதனம்” என்று சொல்வர். இந்த “சித்த விருத்தி நிரோதன” சம்பத்தே, “யோக சித்தி” யென்றும் “ஞான ஸாதனம்” என்றும் “பரி பக்குவம்” என்றும் பலவாறுகச் சொல் லப்படும். மனம்பழத்தால், அது தானே நழுவி விழுந்து விடும். இப்படி மனம் பழுத்துத் தானும் விழுவதே “வீடு” முக்தி, மோக்ஷம் என்று சொல்வது. மனம் பழுத்தால், புனி யோடுபோல் தேகமும் ஆத்மாவும் (அறிவும்) பிரிந்தும் பிரியாமல், ஒட்டாம லொட்டிக்கொண் டிருக்கும்.

இந்த உத்தமனிலே பெறுவது தான் “பெற்ற கரிய பேறு.” இந்திலே யடைந்தவர்களை “எல் லாம்வல்ல-சித்தர்களாவார்கள்.” இதுவே வித் வாப்யாஸத்தின் பூரணமான பலன்.

X.

இப்படிப்பட்ட பூரண பலனைத்தரும் வித் வாப்பியாஸம் பள்ளியில் தலையெடுக்கவேண்டி யுழைப்பது விவேகிகள் எல்லாருடைய பொறு ப்பும் கடனுமாயிருக்கிறது. இந்த வித்யையின் ஒருபகுதியான பிரகிருதிவித்யையில் பள்ளியிற் படிக்கும் சிறுவர்கள் மனஞ்செல்லுமாறு அத்தற் குச்சாதனமாக தூவரூபம் என்றும், அவரையின் வாழ்க்கையென்றும் இரு தூவர்கள் மிகவும் உப யோகமாகும்படி தமிழில் இயற்றிப் பிரசுரித் துள்ள சிந்தனாத்தாவுக்கும், அதை அச்சிட் டுப் பதிப்பித்த புஸ்தக கம்பெனியாருக்கும் தமிழுலகம் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

பொது லக்ஷணத்தை விரித்துரைக்க வேண் டிய தவசியமா யிருந்ததால், அலிதைய மிக வும்கூறி அப் “பொதுவியல்” கூறத்தூரணமா

யிருந்து இந்நூலின் சிறப்பிலக்கணத்தை வித் தியார்த்திகள் வாங்கிப் படித்து தாமேயறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று விட்டதற்காக இதை வாசிப்போர் சூழமைபாராட்ட வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

Last Days of Tolstoy.

டால்ஸ்டாயின் துறவும்

தேஹவியோகமும்.

"How is your wife? Is she a woman that will help you in your march towards God, or will she keep you tight in bondage?"—*Sri Ramakrishna Paramahansa's first solicitude for "married men" on the Path.*

"Even if Tolstoy's ideal be accepted in principle, it should not be left for fulfilment until the shadows grow long. Men should sit down and think awhile, not only at the end of their days, but rather in their earlier years when the way of life is still uncertain."—*The (London) Times.*

"தேவியவன் புய்விட்டுத் திகழ்ந் நாதசுப்பேஸ் [ண்டு].
துனிதையோடுக்கிச்சொண்டு அருந்தவக்கச்செய்துகொ

கொ ண்ட் லியோ டால்ஸ்டாய் பேர்

போன தத்துவஞானி. அவர் ருஷியா தேசத் தவர். மனச்சாக்கிக்கு விரோதமாய் நடக்க இஷ்டமில்லாதவர். அத்தேசத்துப் பிரபுசுல தலராயினும் அவர் வீரத்தி வைராக்கியத்திற் சிறந்தவர். அவருடைய மனைவியும் பிரபு குலத் துதித்தவர். இவர்களுக்குப் பிள்ளை குட்டிகளும் ஆஸ்திரியாஸ்திகளும் மற்ற உலக சம்பத்துக்களும் கிரம்ப இருந்தும், டால்ஸ்டாய் அவர்களுக்கு அவற்றில் பற்றுதலில்லை. அவர் உள்ளம் அகத்துறவு பூண்டொழுது அதில் முதிர்ந்த தானதால், உள்ளும் புறமும் ஒத்திருக்க வேண்டியது அவருக்கு அவசியமாக நேரிட்டது. ஆனால் அவர் மனைவி உலகப்பற்றுக்ளை விட்டவனல்ல. இப்படி யிருவர் மனமும் ஒத்திராத காரணத்தால், டால்ஸ்டாய்க்கு வருத்தம் மிகவுண்டாயிற்று. ஆனாலும் எல்லாவற்றையும் பொறுமைக்குக் காரணமாக நீனைத்து "வாழ்மப்பா வெல்வதில்லை" யென்றுண்ணித் தான் உண்மை வழிப்பட்டு உள்ளன்பு பூண்டு, தன்னை வெறுத்த மனைவியை விருப்பு வெறுப்

பின்றி உண்மையாய் நேசித்தொழுது வந்தார். தம்பதிகள் மன தொத்திராவிட்டால், இல்லறம் சிறக்காதாயையால் துறவறமேமேலென்று நம்மில் பெரியோர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். பட்டணத்துப் பிள்ளையும், மஹா உத்தமியான தனது மனைவியின் உள்நோக்கம் தனது அபராமாண வீரத்தி வைராக்கிய சித்தத்துக்கு ஒத்ததாயிராதென் னாகமாயுனர்ந்தே எல்லா வற்றையும்விட்டுத் துறவறம்பூண்டார். பிறவி ஞானியாயிருந்தும் இல்லறம் பூண்ட திருவன்ருவர், பக்குவவெருவன் அவரை யடைந்து "இல்லறம் நல்லதா துறவறம் நல்லதா" வென்று கேட்ட பொழுது, தான் முற்றுத் துறந்த முக்தராயிருந்தும் இல்லறம் நடத்தும் பொழுது துறவறத்தைச் சிலாசுத்தால் தன் வாக்குச் செல்லா தென்முனார்து, தனது மனைவியின் பரிபக்குவத்தை யுணர்த்த அவள் கிணற்றில் பாதிஜலம் இழுத்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது அழைக்க, அந்த அம்மான் பதி சொல் காதிலிழையும், பாதிக்கிணறு வந்த தண்ணீர் தோண்டியை அப்படித்தானே யிருக்க விட்டுவிட்டு, உடனே வந்தார். அதைக் காட்டி, சுத்தேகம் கேட்க வந்தவனுக்கு,—

"பர்த்தாவுக் கேற்ற பதிவிரதையுண்டானு
வெத்தாலும் மொத்து வாழலாம்-சந்தேனும்
எதுமாறாக இருப்பானே யாமாயின்
கூறும் சநியாசம் கொள்."

என்று உண்மையை உள்ளபடி யுரைத்தனுப் பியது யாவருக்கும் தெரிந்ததே. ஸாதனமான இந்தச் சத்தியவாக்கு டால்ஸ்டாய் விஷயத்தில் உண்மையாயிருந்தது. அவருக்கு வயது 82 க்கு மேலான போதிலும், அவர் தன்மனைவியைத் தன்வழிக்குத் திருப்பச்செய்தயத்தனங்களெல்லாம் பரீக்காது அவன் "எதுமாறாக விருந்தது" அவர் உள்ளத்திற் படவும், அவர் கூறும் சநியாசம் கொள்ளத் தீர்மானித்துச், சென்ற நவம்பர்மாதம் முதலில் அவருடைய வாசஸ்தலத்தைவிட்டு வெளிக்கிளம்பி ஆண்ட

யாய்த் தன் வாழ்நாளைக் கழிக்கத் தீர்மானித்தார். நடுகிசியில் எழுந்திருந்து தன் அரண்மனை போன்ற விடுதியை விட்டுத் தன் பெண்சாதிக்குத் தெரியாமல் பிரயாணப்பட்டு வெளியேறி விட்டார். வெளியேறினவர், பாவம்! வழியிலுண்டான களைப்பினைப்புத் தாங்காமல், வயது முதிர்ந்தவரானதால், தேக்க உபாதி யுண்டாகிய சிவப்பாதையிலுள்ள ஒரு ஸ்டேஷனிலிறங்கி, சிலநாள் ஸியாதியாயிருந்து, தன்பிராணனை விட்டார். அவருடைய கடைசிப் பெண் கூடவே யிருந் துதுவியெய்தும், பெண்டு பிள்ளைகளால் லாரும் அங்குவந்து கூடியும், பெரியவர் தன் விரகத்தினை விராக்கியத்துக்குப் பங்கம்வராதது, தேஹவியோகமெய்திப் பாகதி பெற்றார்.

ஞான மார்க்கத்தில் பிரவேசிக்கிறவர்கள் பெண்டு பிள்ளைகள் முதலான உலகப்பற்றுக்களை அறவொழிக்க வேண்டுமென்பது, தேஹயாதிரை பழக்கவாசனை மிகுதியால் நடப்பதா யிருப்பதால், அந்த வாசனையைத் தேஹத்தில் பல முள்ள போதே மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்பது பற்றி யன்றி, உண்மையில் பெண்டு பிள்ளைகளால் ஞானத்துக்குத் தடைபுண்டாகுமென்றல்ல. ஞானம் திரிகரண சுத்தியாயிருப்பவர்களிடத்தே குடிக்கொண்டிருக்கும். 'தந்தை தாய் தமர் சுற்றம்' உள்ளம் ஒத்த உத்தம் பக்குவம் முதிர்ந்தவரா யிராவிடில் உள் ளும் புறமும் ஒன்றாய் விளங்க வசிக்கவிடார்கள். ஏனெனில் இப் பொய்புலகத்தில் பொய் வேஷம் போட்டே பிழைத்து ஆகவேண்டுமென்பது அவர்களுடைய கொள்கை. அக் கொள்கைக்கு விரோதமாய் நடந்தால் அவர்களுக்கு வருத்தமாயிருக்கும். விட்டுப் பிரியவும் மனசுவராத் ஒத்து நடக்கவும் பக்குவம் போதாது. இப்படிப்பட்ட தர்ம ஸங்கடத்துக் கிடங்கொடுக்கக் கூடாதென்றே "பர்த்தாவுக்கேற்ற பதவிரதை" யுண்டானால் மட்டும் இல்லறத்திலிருந்து ஞானசாதனம் சாதிக்கலாமென்றும், இல்லறவியில் முடியாதென்றும்

சொன்னார். ஞானசித்தியில் ஆசைசெய்ததமும்கூட "முடியாது" என்றிவ வார்த்தையைக் கேட்கமாட்டாதுதலாலும், அவனுக்கு "முடியாதுது" "ஒன்றுமில்லையாதலாலும், ஸஹஜானுபவம் சைவர்த்த திருவள்ளுவர், மனைவி "சுற்றேனும் ஏதுமாகு கிருப்பாளே யாமாயின், கூறாமற் சரியாசங் கொள்" என்று உண்மையை உள்படி யுபதேசித்தார்.

அகப்பொருளில் லக்ஷியம் வைத்தோர் இகப்பொருளை மதியார். புறப்பொருள் எப்பெரிதாக வெண்ணிய புலகத்தார் அகப்பொருளின் அருமைபறியாராதலால், அவர்கள் ஞானிகள் வழிப்பட்டு நடப்பதும் துர்லபம். ஆதலால்தான் "உலகத்துக்கு ஞானி பைபுத்தியக்காரன்" என்னும் பழமொழி ஏற்பட்டது. பித்தம் தலைக்கேறினால், அது பைத்தியம். உலகத்தார் பித்தத்தை (பிராணத்தமகனான சூரியன் ரஸ்மியை) வழிநீறில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்குப் பசி தாஹம் என்னு முபாதி களை யுண்டியண்ணி, அன்னமய தேஹத்தை யும் பிராமமய வுபிரையும் வளர்க்கக் காரணமாகிறது.

ஞானி பித்தத்தைத் தலையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான்: அதாவது பிராணத்தமகனான சூரியனை, மஹத் அல்லது புத்தியாத்தமகமான ஜோடசிகலா சந்திரனில் ஒடுங்குச்செய்து அந்தச் சந்திரனின் நித்தியமான குறைவுகிறன்றற்ற ஸாதாக்கிய கலையைச் சிவபிரான் தலையில் வைத்திருப்பது போல், சுத்த தத்துவாத்தமமான தலமுடியில் சூட்டிக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆலகயால் அவர்களைப் பித்தனென்றும், பேயனென்றும் சொல்வது உண்மையில் ஒக்கும்.

நிர்வாண தேசத்தில் கோவணங்கட்டியவன் பைத்தியக் காரனாவதுபோல், ஈஷணத்திரிபங்களால் சிறைந்துகொருலகில், உலகப்பற்றையும் ஈஷணத்திரியங்கனையும் விட்டவன் பைத்தியக்

காரணே. “தேஹோஹம்” என்கிற தேஹபா
வனை கொண்டாடும் உலகத்தார் மத்தியில்
“தேஹம் நான்” என்கிற பாவ்நையை அற
வொழித்து நீத்தமுத்த சுத்தனை “சிவன்
நான்” என்று “சிவோஹம்” மாத்திரமாயிருப்
பவர்கள் பைத்தியக்காரர்கள் என்பதற்குக் கே
ட்பாரணை?

பிரபஞ்சம் கிழ்மேலாகப் புறண்டு கொன்
டிருக்கும் ஒரு பெரிய ஜாலகத்தை. கீழ்மேல்
இரண்டையும் விட்டு எங்கும் நிறைந்து வந்
வாந்தியாமியாய் நிற்பவர்கள் யாரோ அவர்
களே ஞானியாவர். அவர்கள் பிரபஞ்சமெனத்
தும், வரீன், வாரியன், வரிஷ்டன் என்றும் நால்
வகைத்தாக கிளங்குவர். பிரபஞ்சத்தை யநிர்
தவன் பிரபுமகித். இவன் எப்போதும் துரிய
பகாக்காவஸ்தைபிழைந்து பிரபுமகத்தைப் பூஜி
த்து வருவன். இவன் பூஜாபலத்தால் பூஜ்யன்
ஆகிறான்.

பிரபுமவரீன் ஜாக்ர-ஸ்வப்ன-சுஷுப்தியவஸ்
பிரபுமத்தியானம் செய்து பகவானுக்குப் பிரிய
சேவகனாகிறான். இவன் தியான பலத்தால்
அடியான் ஆகிறான்.

வாரியன் ஜாக்ர-ஸ்வப்ன-சுஷுப்தியவஸ்
தைகள் மூன்றிலும் பிரபுமத்தை யன்றி
வேறு புகட்டமின்றிப் புதுமணம்செய்த புரு
ஷனைப்போல், அஹமபுற பிரண்டிலும் தன்
கர்த்தவியையே சாக்ஷாத்காரமாய்ப் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கிறான்.

வரிஷ்டன் பேலவஸ்தைகள் மூன்றும் கடத்த
துரியத்தில் துரியனும் (அதாவது, துர்யாநித்
னும்) பிரபுமத்தை விடையறத்துபன்த்துவ
ரும் அனுபவாதிதனாயிருக்கிறான். அறிவழிந்த
இவன் அனுபவசகத்தைச் சொல்லமுடியாது.
இவன் தான் “ஸஹஜன்.” இந்த ஸஹஜானு
பவமே முக்தி லக்ஷியம்.

ஓம்நமஸ்தே.

உ
ஓம் பூர்ணமதிதிரியை நம:

உபநிஷதரீத தீபிகை.

9. அத்தயாத்தமோபநிஷத்.

ஓம் பூர்ணமதி இதி சாந்தி:

ஹரி: ஓம்—சரித்தினுள்ளே குகையில்
(நகராநாசத்தில்) எக்சாலமும் ஒருவர் இருக்கி
ன்றார். அவருக்கு மிருகிசி சரிமும்; மிருகினி
னுள் சஞ்சரிக்குமெவரைப் மிருகிசி அறியவில்
லையோ; எவருக்கு அப்பு ஜலத்துவம்) சரி
மோ, ஜலத்தினுள் சஞ்சரிக்கு மெவரை ஜலம்
அறியவில்லையோ; எவருக்கு அக்கி சரிமோ,
அக்கியினுள் சஞ்சரிக்கு மெவரை அக்கி அறிய
வில்லையோ; எவருக்கு வாயு சரிமோ, வாயுவு
க்குள் சஞ்சரிக்கு மெவரை வாயு அறியவில்
லையோ; எவருக்கு ஆகாயம் சரிமோ ஆகாச
தினுள் சஞ்சரிக்கு மெவரை ஆகாச மறிய
வில்லையோ; எவருக்கு மனம் சரிமோ மனத்
திற்குள் சஞ்சரிக்கு மெவரை மனம் அறியவில்
லையோ; எவருக்கு புத்தி சரிமோ புத்தியி
னுள் சஞ்சரிக்கு மெவரை புத்தி அறியவில்
லையோ; எவருக்கு அகங்காரம் சரிமோ அகங்
காரத்தினுள் சஞ்சரிக்கு மெவரை அகங்கார
மறியவில்லையோ; எவருக்கு சித்தம் சரிமோ
சித்தத்தினுள் சஞ்சரிக்கு மெவரை சித்தமறிய
வில்லையோ; எவருக்கு அவ்யக்தம் சரிமோ
அவ்யக்தத்தினுள் சஞ்சரிக்குமெவரை அவ்ய
க்தமறியவில்லையோ; எவருக்கு அக்ஷரம் சரி
மோ அக்ஷரத்தினுள் சஞ்சரிக்கு மெவரை
அக்ஷரம் மறியவில்லையோ; எவருக்கு மிருத்
திபு சரிமோ மிருத்தியுமினுள் சஞ்சரிக்கு
மெவரை மிருத்தியு அறியவில்லையோ; அர்
சர்வ பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவானவரும்
(அந்தர்யாமியானவரும்) பாபமற்றவரும் திவ்ய

ரும் (பிரகாசுரபுரும்) ஏகமுமாகிய தேவரான நாராயணர்.

2. ஆத்மாவல்லாததேஹம் இந்திரியம் முதலியவைகளில் நான் எனது என்கிற புத்தியாகிய அத்பாசமானது * வித்துவானால் பிரஹ்ம சிஷ்டையால் நீக்கப்படவேண்டும்.

3. புத்திக்கும் அதன் விருத்திகளுக்கும் சாஷியானவனும், பிரத்திபகாத்தமாகிய மாகிய தன்னை அறிந்து (ஸோஹம்) நான் அவனே யென்றிது விருத்தியால் தனக் கன்யமானவாக எில் ஆத்ம புத்தியை விட்டுடாழிக்கவேண்டும்.

4. லோகத்தை அநுசரித்தலைவிட்டு, தேசத்தை அநுசரித்தலைவிட்டு, சாஸ்திரத்தை யநுசரித்தலை விட்டு உன்னிடமுள்ள அத்தியாசத்தை நீக்குவாயாக.

5. சுருதியாலும், புத்தியாலும், ஸ்வாஹ பூதியாலும் ஆத்மாவின் ஸர்வாத்மத்துவத்தை (சகலத்திற்கும் ஆத்மாவாய் இருக்கும் லக்ஷணத்தை) யறிந்து, தன் ஆத்மாவிலேயே சதாகாலமும், சித்தபதால் போகுகளுக்கு ஈனம் நசிக் கும்.

6. நித்திரைக்கும், லோக வார்த்தைக்கும் (லோக விவகாரத்திற்கும்) சப்தம் முதலியவைகளுக்கும் (விஷயங்களுக்கும்) ஆத்மாவின் மறத்திற்கும் கொஞ்சமாவது இடங்கொடாமல் ஆத்மனை ஆத்மாவிடம் சித்தனைசெய்.

7. சரீரமானது மாதாபிதாவின் மலத்தினின்றும் உற்பத்தியானது; மலமாம்சங்களால் சிதைந்தது. அதைச் சண்டாவணைப்போல் தூரத்தில் விடுத்து பிரஹ்மமாகிய கிருதார்த்தனாவாயாக.

8. மஹாகாசத்தில் கடாசாசுத்தை (ஸயம் செய்வது) போல் ஆத்மாவை பாமாத்தபாவினி

* அத்தியாச மென்பது தூர் வஸ்துவின்னிடம் இவ்வாறானவரை அறிவிடம் இருப்பதாக அறிதல்; பருணையைப் பாய்பாகப் பார்த்தல் உதாரணமாகும்.

டம் ஸயஞ்செய்து அகண்டபாவத்தோடு (பூர்ணஸ்வரூபத்தோடு), ஓ முனியே, நீ எக்காலமும் மெனனமாய் இருப்பாயாக.

9. எக்காலமும் ஆத்மாவால் ஸ்வயம்பிராகாசமாகிய அதிஷ்டானம் தானேயாடு பின் டாண்டத்தைப் போல் (சரீரத்தைப்போல்) பிரஹ்மான்டத்தைபும் மலச்சேர்ந்த பாணையத் (தன்ருவது) போல் தன்னிவிட வேண்டும்.

10. தேகத்தினிடம் ஏறியிருக்கும் நான் என்கிற புத்தியை சதானந்தமாக சித்தரூபமான (அறிவு ரூபமான) ஆத்மாவினிடம் வைத்து விங்கத்தைக் கிடுத்து எக்காலமும் கெவலனாவாயாக.

11. எதனிடம் ஜகத்தானது கண்ணாழக் குள் (தோன்றும்) நகரத்தைப்போல் தேரற் றுகின்றதோ, அந்த பிரஹ்மம் தானென்று அறிந்து, ஓ மாசுற்றலே, நீ கிருதகிருத்திய னாவாயாக.

12. அஹங்காரத்தினின்றும் விடுபட்டவ னாய், சந்திரனைப்போல் நீர்மலமாயும், பூர்ணமாயும், சதானந்தமாயும், ஸ்வயம்பிரகாசமாயிருக்கும் தனது ஸ்வரூபம் அடைப்படுகின்றது.

12. கிரியையின் நாசத்தால் சிந்தையின் நாசமுண்டாகும். அதிலிருந்து வாசனாக்ஷயம் (உண்டாகும்).

13. வாசனாக்ஷயமே மோகம்; அதிலே ஜீவன்முத்தியை அங்கே ரிக்கப்படும்.

[குறிப்பு:—சிந்தை யென்றால் கினைவு என் றும், துக்கம் அல்லது வியாசுலம் என்றும் பொருள் சொல்லலாம்.]

* விங்கம் என்றால் காரியமவ்து என்று பொருள். ஆகவே காரியமாகிய தேகங்களினிடம் ஆத்ம புத்தியைவிடுத்து அதிஷ்டானமாகிய பிரஹ்மத்தனிடம் வை என்று பொருளாகும். விங்கம் என்றால் விங்க சரீரம் என்று அர்த்தம் சொல்லலாம்.

14. சத்பாவத்தின் (பிரஹ்மமே உண்மை யிதான்) என்பதற்குப் பாவனை விதிப்படுவதால், எங்கும் எவ்விதத்திலும் சகலத்தையும் பிரஹ்மமாகப் பார்க்கத்தக்கிய வாசனையும் உண்டாகும்.

15. பிரஹ்ம நிஷ்டையில் தவறுதல் ஒருக்காலும் செய்யக் கூடாது. (பிரஹ்மா) வித்தையினிடம் தவறுதலை பிரஹ்மஞானிகள் மிகுத்தியு வென்று சொல்லுவார்கள்.

16. எவ்விதம் பாசியானது ஒழுங்கப்பட்ட போதிலும் கூடினமாத் திரங் கூட நித்தாமல் (ஜிவந்தை) பூமிமோ அவ்விதமே மாயையும் பராமுக்ஷமாயி ருப்பவனை (அஜாக்கிரதையாயிருப்பவனை) ஞானியாயி ருந்தாலும் (மறைக்கும்).

17. ஜீவித்திருக்கு மெனனக்கு கேவலத்துவம் (சித்தித்திருக்குமோ) அவனுக்கு விதேச முன்டானாலும் கேவலத்துவமுண்டி. ஆகையால், ஒத்தொஷமற்றவனை, சமாதியில் வித்தையைப் படைத்து நிர்விகல்பனாவாக.

[குறிப்பு:—ஜீவன் முத்தனால் நிர்விகல்ப சமாதியினின்றும் அறுபவிக்கப்படுக அறுபவத்திற்கும் விதேச முத்தன் அறுபவத்திற்கும் வித்தையாடுகின்ற. ஜீவன் முத்தனால் சமாதி கூடிய அறுபவிக்கப்படுக அறுபவம். விதேச முத்தனால் ஈக்காலமும் எவ்வளவதையிலும் சகஜமாய் அறுபவிக்கப்படுக. ஆகவே அப்பிரபச முதிர்ச்சியின் ஏற்றக் குறைச்சலால் வித்தியாசமே பெரியது முடிவில் வருவதும் அறுபவிப்பது ஒன்றே. ஆகையால் பிரயத்தின் பூர்வகமாய் நிர்விகல்பசமாதி யனுபவத்தை யடைந்தால் பிறகு ஞானி ஜீவாவஸ்தையைக்கட்டி ஜீவன் கசித்த விடமாகப் அருவாவஸ்தையை யடைந்துவருதலால், அவன் நடக்கை அருட்பாசமான படியால், அருள் நடத்தியபடி நடந்து அவன் காலக்கோமத்தில் விதேச முத்தியாகிய சகஜாவஸ்தையை யடைவான். ஆகையால் நிர்விகல்ப சமாதியுடையும் பரியந்தமே புருஷப் பிரயத்

னத்திற்கு இடபாகலால் அறுப முயன்று அடைய வேண்டியது முமுக்ஷுவின் கடனாகும். ஜீவன் முத்தியை சுத்த வாசனையாகிய அகண்டவிரகத்தி ஸ்வரூபமான மனதின் ரூபமாக மென்றும், விதேச முத்தியை வாசனாகிய ரூபமான மனதின் அருபாகம் என்றும் ஸக்ஷணம் சொல்வதைப் போகவிரித்திருத்தும் பல உபநிஷத்துக்களிலுள் பார்க்கலாம்.]

18. நிர்விகல்ப சமாதியால் அக்ஷணநாத்மாவின் தரிசனம் எப்பொழுதுண்டாகுமோ, அப்பொழுதே அத்தொலந்தாலுண்டாகிய சகல நிகழ்ச்சியைக் கிழித்தெனும் சாசனாகும்.

[குறிப்பு:—சிரத்தி. என்னால் முடிச்ச, அதாவது கோணல், பொய், எனப் பொருளாகும்.]

19. அதனிடம் (பிரஹ்மத்தினிடம்) ஆத்மத்துவத்தை (அது தன் ஆத்மா என்னம் விருத்தியை) பல்பரித்தி, "தான்" முந்ஸிபவைகலில் (அகங்காரம் பூ, நஸிபவைகலில் ஆத்மத்துவத்தை) விதித்தி, உடம் துணி முந்ஸிபவைகலில் பொல் அவைகலிடம் உதாநினைத்தோடு (பற்றுதலில்லாமல்) கிலு.

20. பிரஹ்மபுருஷம் வித்தப்பரியத்தம் உபாதிஷ்ட பித்தியா மத்திர் மனவாசன (என்றறிந்தி) பிறகு எகாத்தாவாக (எல்லாவற்றிலும் ஒரே ஸ்வரூபமாக) நிற்கும் பூர்வமாகிய தன் ஆத்மாவைப் பார்க்கலென்றிம்.

21. பிரஹ்ம தானே, விஷ்ணு தானே, இந்திரன் தானே, சிவன் தானே, இந்த ஜகமெல்லாம் தானே, தன்னிட வேறென் றுமில்லை.

22. தன் ஆத்மனிடம் ஆரோபித்தமாயிருக்கும் சகல ஆபாஸ் வஸ்துக்களையும் நீக்குவதால் தானே பூர்வமாயும், அத்வைதமாயும், நினைப்பற்றாகிய மிகுக்கும் பரப்பிரஹ்மமே தானே (மிஞ்சுகின்றான்).

[குறிப்பு:—“ஆரோபம்” என்பதும் முன் சொல்லப்பட்ட “ஆத்தியாசம்” என்பதும் ஒன்

மையே குறிக்கும். “ஆபாஸம்” என்றால் தோற்
அதல் மாத்திரம்.]

23. ஏகமாகிய வஸ்துவினிடம் ஜகத்தென்
னும் விசல்பமானது அசுத்கல்பம். கிரஹாரமா
னதும் கிராதாரமானதும் கிரஹிசேஷமுமான
பிரஹ்மத்தினிடம் பேதம் எவ்விதம் (உண்டா
கும்.)

[குறிப்பு:—“அசுத்கல்பம்” அசுத் என்றால்
பொய், அசுத்கல்ப மென்றால் பொய்க்கு கிட்ட
தட்ட சமானமானது. கிரஹாரம்=பாறுதலற்
றது. கிராதாரம்=ரூபமற்றது. ‘அசுத்கல்போ’
எனவும் பாடமுண்டு]

24 - 25. பார்ப்பவன், பார்வை, பார்க்கப்
படும் பொருள் முதலிய (திரிப்பு) பாவங்கள்
முழுதலுமற்றதும், கிராமபமானதும். சல்பசா
லத்துச் சமுத்திரம் போல் (பிரளயகாலத்துச்
சமுத்திரம் போல்) பரிபூர்ணமா யிருக்கும் சித்ரா
த்மாவினிடம் (அறிவுமயமான ஆத்மாவினிடம்)
எதனிடத்தில் பிராந்தியின் (மபக்கத்தின்) சா
ரணம் (ஆகிய அஞ்ஞானம்) மிகாசுத்தினிடம்
இருப்போபோல் லபித்து (கசித்து) இருக்கின்
றதோ, அப்படிக்கொத்த அத்வவதமாயும் கிர்
விசேஷமுமான பரஹ்மத்துவத்தினிடம் பேதம்
எங்ஙனம்?

26. ஏகாத்மமான (ஏகஸ்வரூபமான) பர
ஹ்மத்துவத்தினிடம் பேதமானது எவ்விதம் வசி
க்கக்கூடும்? ஏகமாத்திரமாயிருக்கும் கூஷாந்தி
யில் (பூர்ணசித்திரையில்) பேதம் எவனால் பார்
க்கப்படும்? (ஒருவராலும் முடியாதென்றவாறு.)

[குறிப்பு:—“பேதகர்த்தா” என்றும் பாடமு
ண்டு. அப்பொழுது பேதம் செய்வோன் எங்
ஙனம் வசிப்பான் என்று மொழிபெயர்க்கலா
கும்.]

27. இவ்விசல்பம் சித்தத்தை(மனதைக்)
காரணமாக விடைத்து. சித்தமில்லாவிடில்
(அது) கொஞ்சமுமில்லை; ஆதலால் சித்தத்தை

பிரத்தியக் (ஆத்மா) ரூபமான பரமாத்மாவின்
ிடம் சேர்க்கவும்.

[குறிப்பு:—“சேர்க்கவும்” என்பது மூலத்தில்
“சமா தேதி” என்று காணப்படும். “சமாதி”
என்பதும் இதே தாத்விவிருந்து தான் உற்ப
த்தி யாதலால் அதற்கு சேர்த்தல், ஒன்றுபடுத்
தல் எனப்பொருளாகும்.]

(இன்னும் வரும்.)

மு. கோ. நாராயணன் டாமி ஐயர்.

—:—:—

Kannaki—A Social Drama.

கண்ணகி.

அங்கம் IV.]

[காட்சி 3.]

இடம்:—மதுரையில் ஒரு கடைவீதி.

காலம்:—பிற்பகல்.

பாத்திரம்:—
கோவலன்.
பொற்கொல்லன்.

கோவலன்:—(சனக்குள்) ஆதோ ஓர் பொற்கொல்
லன் மிகுந்த ஆடம்பரத்துடன் செல்லுகிறான்! அவ
னைக்குழந்தைகொண்டு தூற்றுக்கணக்கான பொற்
கொல்லர்கள் போவதைப் பார், அவர் செல்லும் காம்
ரத்தையும் பார்த்தால் அவன் அரண்மனை அந்தப்புர
த்து ஸ்திரீகளுக்கு ஆபரணங்கள் செய்துவராமக்
கும். பொற்கொல்லனைப்போல் தாணப்படுகிறான்!
ஆதலால் என் கொண்டுவிட்டுக்கும் சிலம்பை இவ
னிடம் காட்டினால் அதற்குச் சரியானவிடைஇன்னதெ
ன்றுகொல்லுவான்! (பொற்கொல்லனை நெருக்குகி
றான்.)

பொற்கொல்லன்:—(கோவலனை நோக்கி) ஐயா;
என்ன விசேஷம்?

கோவலன்:—ஐயா; என்னிடத்தில் ஒரு காற்சில
ம்பு இருக்கிறது! அதனுடைய மதிப்பு இன்னதென்
று சரியாச்சொல்ல முடியுமோ?

பொற் கொல்லன்:—ஐயா; எனக்கு அவ்வளவு
சாமர்த்தியம் இருக்குமோ; இருக்காதோ; என் அறி
யேன்! ஆனாலும் என் அரண்மனைக் கொல்லன்!
சிலம்பைக் காட்டினால் பார்த்துக் கூடியவரையில் சரி
யான மதிப்பைத் தெரிவிக்கக் காத்திருக்கிறேன்!

கோவலன்:—ஆனால் சரி; சத்தோஷம்! இத்தாருங்கள்! (சிலம்பைக் கொல்லன் கையில் கொடுக்கிறான்.)

பொற்கோல்லன்:—(சிலம்பினுடைய உயர்வைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டவனாய்) யீ! உயர்ந்த மாணிக்கங்களும், வைரக்களும், மரகதக்களும், கண்ணப்பறிகளும் படியான பிரகாசத்தோடு கிளிச்சிறைன்னும் உயர்ந்த பசும் பொன்னில் அழுத்தப்பட்டு, அநேக அருமைமான சித்திரவேலைகளோடு இலங்குகின்ற இத்தச்சிலம்புடைய மதிப்பை அளவிட்டுச் சொல்ல என்னால் முடியாது! ஆனாலும் இப்படிப்பட்ட சிலம்பை வாங்க யோக்கியதையுடையவர் அரசனுடைய பட்டமளிப்பே! ஆதலால் தங்களுக்கு மணிக்கையும் இங்஁டமுயிருந்தால் சற்று நேரம் இங்கேயே பகத்திலிருக்கும் என்னுடைய வீட்டில் தங்கியிருங்கள்! யான் அரசனுடைய அரண்மனைக்குச் சென்று அரசனுக்குத் தெரிவித்து அவருக்கு வேண்டியதாயிருந்தால் தகுந்த மதினை வியாபாரிகளை இங்கே அழைத்து வருகிறேன்! அவர்கள் மதிப்பீட்டு விலை சொல்லுவார்கள்! சிலம்பை ஜாக் கிழைத்தாக வைத்துக் கொண்டு இங்கேயே இருக்கிறீர்களா?

கோவலன்:—யீ! அப்படியே செய்யுங்கள்! நான் தூங்க வரமுண்டாம் இவ்விடத்திலேயே இருக்கிறேன்! (கோவலன் அங்கேயே தங்கியிருக்கிறான்.) பொற்கோல்லன் அரண்மனை போகச் செல்லுகிறான்.)

[4- அங்கம் 3-ம் காட்சி முற்றம்]

நாகை ஸி. கோபாலசுருஷ்ணன்.

Sita-A Tale of Hindu Domestic Life

சீதா அல்லது இல்லறவாழ்க்கை.

33 - வது அதிகாரம்.

இராமச்சந்திரயர் தோவை வீ எப்படி காடனதுரைபட்டதில் உத்தரவு வாங்கியுள் என்றார். சீதா கவரைதான் றேரிப்போய்ப் பார்த்ததாகவும் தான் சீதாதான் என்பதற்கு இராமச்சந்திரயர் கடிதங்கள் எல்லாவற்றையும் கொண்டுபோய்க் காண்பித்ததாகவும் இவர்களுக்கு வேண்டியவரான ஒருவரும் சீதா

நான் என்று அவருக்குச் சொன்னதாகவும் அதன் பேரில் துரையும் அந்த கோளாறுக்கு சத்தோஷப்பட்டு கேள்விகள் கேட்கவேண்டிய விதமும் தான் இன்னொருவர் எப்போது சொல்லுகிறதென்ற விபரமும் எல்லாம் துரையே சொல்லித்தந்ததாகவும் சொன்னான். எல்லாம் சொல்லிவிட்டு பிறகு சீதா நான் தங்களுக்கு ஒருலாபமும் உண்டுபண்ணி யிருக்கிறேன் என்றான். இராமச்சந்திரயர் அது என்னவென்று கேட்ட, சீதா துரை அதில் 2000 ரூபா தனக்கு வேண்டாமென்றும் தன்வேலையை நான் குறைத்து விட்டபடியால் தான் 2000 ரூபா குறைத்துக்கொள்ளாமலிருப்பது நியாயமில்லையென்றும் சொல்லி ரூபா 2000 வாபீஸ் செய்ததாக அதை இராமச்சந்திரயரிடம் கொடுத்தான். இராமச்சந்திரயருக்கு சீதாவின்மீது வெகு சத்தோஷம். சீதா எனக்கு ஐட்டி நீதான் என்றார். பிறகு இராமச்சந்திரயர் உன்னைத் தூக்கிப்போனதுபார் என்றார். சீதா அது ஒரு பெரிய சித்திரம் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்:-

முன் றராயண சாஸ்திரிகள், வெங்கட்டாராமசாஸ்திரிகள், சுப்பய்யன் எல்லோரும் ஜெயிலிலிருந்து தப்பியோடிப்போனதாக தங்குக்கூட போட்டார்களே, அவர்கள் தப்பித்துக்கொண்டது மமக்காகத்தான். சின்ன சூழி அய்யர் தப்பித்துக்கொண்டதும் மமக்காகத்தான். இவர்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடி யோறித்து என்னை பரிக்கையோடே தூக்கிக்கொண்டு போய் விட்டார்கள். பிறகு நான் சண்மீழித்துக்கொண்டு பார்த்தேன். சங்கதியை அறிந்து அவர்களிடம் சகஜமாய் இருப்பதுபோல் பாசாவஞ்செய்தேன். ஆனால் எப்போது எனக்கு அவர்கள் இது இருந்தோபத்தை என்னவென்று சொல்வது! இருக்கட்டுமென்று பொறுத்துக்கொண்டும் இருந்தேன். அவர்கள் எல்லாரும் சத்தித் வித்தானபோல் வேஷம்போட்டுக்கொண்டு றராயணசாஸ்திரிகள், சுப்பய்யன் இவர்கள் பாரிதிறும் வெங்கட்டாராம சாஸ்திரிகள் தானப்போடுவதும் கித்தனசாயிய்யர் சொம்பில் அரிசி வாங்குவதமாக ஊர் ஊராய்த் திரிந்தார்கள். என்னை சுமயல் செய்து போடச் சொன்னார்கள். றராயணசாஸ்திரிகள் ஓர் தப்புகு சம்பாதித்துக்கொண்டு வதற்கு துணி போட்டு வெகு அடிதாப் வைத்திருந்தார். இது எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு எங்கள் புதுப்பட்டி என்ற ஒரு பட்டிக்காட்டுக்குப் போனோம். அங்கே இருக்கும் ஜனங்கள் நிரம்ப கள்ளுட்கங்கள். அவர்களுக்கு சந்திமென்பதே தெரியாது. தம்பூர்

கூட பார்த்ததில்லை. நாங்கள் எல்லோரும்போய் அந்த ஊரில் தஞ்சை தனவான் யாரென்று கேட்டோம். அந்தஊர் மணிபம் வெங்கடேசயார் தஞ்சை தனவான் என்றும் சொன்னார்கள். உடனே நாங்கள் அவர் வீட்டை கோக்கிப்போனோம். போனதும் அவர் கீ யாரென்று கேட்டார், நாராயணசாஸ்திரி நாங்கள் தஞ்சாவூர் என்றார். அவர் அப்படியா என்று சொல்லி விட்டு என்ன வேண்டுமென்றார். நாராயண சாஸ்திரிகள் உங்களுக்கு சங்கீதம் வேண்டுமோ என்றார். அவர் சங்கீதமென்றால் ஏதோ சாமான்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு எட்கே ஏட்கே அந்த மூட்டையை அவரும் பார்ப்போம் என்றார். நாராயணசாஸ்திரிகள் சங்கீதம் என்றால் மூட்டையா என்றும் இருக்கிறதே என்றார். அவர் பின்னே என்ன ஓய் அந்த சாமானை யெடுமே என்றார். நாராயணசாஸ்திரிகள் சாமான் இல்லை. பாட்டு என்றார். அதற்கு அவர் கோபித்துக்கொண்டு என்ன ஓய் நினைத்து நினைத்து பேசுகிறீர்கள் போம் என்றார். நாங்களெல்லாம் போய்விட்டோம். கொஞ்சம் தூரம் போனபிறகு அவர் தம்பூரு கொண்டுபோன நாராயண சாஸ்திரிகளை பார்த்து ஓய் நீமே நீமே என்று கூப்பிட்டார். நாங்கள் திரும்பிப் பார்த்து உங்களைத்தான் நீமே மக ஏதோவைத்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் அதற்கு உங்களை கூப்பிட்டேன் இங்கே வாருங்கள் என்றார். நாராயண சாஸ்திரிகள் போய் என்யா கூப்பிட்டீர்கள் என்றார். நாங்களும் கூட இருந்தோம். அவர் என்பெண்காதி உங்களை கூப்பிடுகிறாள்யா உங்க ளிடம் புல்லாக்கு வாங்கவேண்டுமாம் என்றார். நாங்கள் உன்னையோய் அந்தம்மாளிடம் என்ன வேண்டுமென்று கேட்டோம். அந்தம்மாள் உங்கனிடம் சங்கீதம் தானு வியாபாரம், புல்லாக்கு இல்லையா என்றார். நாங்கள் இல்லையம்மா; எங்கள் சங்கீதத்தை கொஞ்சம் கேட்கவேண்டுமென்றுசொல்லி உட்கார்ந்தோம். நாராயண சாஸ்திரிகள் பாடுவதற்காக தம்பூரை நிறுத்தி உட்கார்ந்தார். அந்தம்மாள் அதை பார்த்து தம்பூர் துணிபொட்டிருந்ததால் அது யாரோ மனிதனென்று நினைத்துக் கொண்டு வண்டியா நீங்க சொல்லாம் உட்கார்ந்து இருக்கிறீர்களோ அவர் மட்டும் என் நிற்சிறார் என்று தம்பூரை காண்பித்தார். நாராயண சாஸ்திரிகள் இது தம்பூர் என்றார். தம்பூர் என்ற வார்த்தையை மட்டும் காணில் கேட்கக் அவன் புருஷன் வெகுவேடமாய் ஒடிவந்து நாராயண சாஸ்திரிகள் முதுகில் ஒரு அறை அறைத்து வ பொலிக்கி

என்னிடம் தஞ்சாவூர் என்று சொல்லிவிட்டு அவளிடம் தம்பூரென்று வேறு ஊர் பேர் சொல்லுகிறாயா என்றார். நாராயண சாஸ்திரிகளுக்கு கிரிப்பு ஒரு பக்கமும் பட்ட அடியால் வருத்தம் ஒரு பக்கமுமாக வந்து, அய்யம், தம்பூர் என்றால் இந்த வார்த்தியத் துக்கு சொல்வது என்றார். அந்த பிராமணனிடம் இதற்குள் திரண்டு மூன்று போலீஸ் காண்ஸ்டேபிள் வந்தார்கள். அந்த கிராமமுனிசிப் உடனே காண்ஸ்டேபிள்களாப்பார்த்து அடே இவர்களைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். இவர்கள் குனியகக்காரர்கள் போலிருக்கிறது. நமதுவீட்டுள் ஒருபெரிய பொம்மையைக் கொண்டுவிடுத்து குனியம் வைக்கப் பார்த்திருக்கிறீர்கள் என்றார். அவர் தம்பூரைத்தான் பொம்மை என்று சொன்னார். நான் உடனே இதுதான் சமயம் என்று கண்டு அவருடனே உள்ள சங்கீதியை சொல்லி கழட்டில் காணாமென்று போடப்பட்ட பெண் நான்தானென்றும் உன்னைக் காண்பித்துக் கொடுத்தால் எங்களுக்கு ஐந்துறு ரூபாய் கிடைக்குமென்றும் அவர்களையும் காண்பித்தால் சர்க்காரில் இரும் கிடைக்குமென்றும் சொன்னேன். நாராயண சாஸ்திரிகள் அங்கேயே என்னை கொன்றுவிடப்பார்க்கார். நான் தப்பித்து கொண்டுபிறகு அந்த கிராம முனிசிபால் கூட்டியவர்பட்டி இங்கே வந்ததும் கேஸ் இருக்கிறது என்று தெரிய வந்தது. உடனே யோசனை செய்துகொண்டு காடன் துறையிடம் போனேன், பிறகு நடச்சுது தங்களுக்குத் தெரியுமென்றார்.

இராமச்சந்திரய்யருக்கு இதை கேட்க வெறுஆச்சரியமா யிருந்தது. பிறகு நாராயணசாஸ்திரிகள் வெங்கடடராம சாஸ்திரிகள் சுப்பய்யன் இவர்களுடைய வீலில் இருந்து ஓடி யொளித்ததற்காக மறுபடி அதிகமாக இரண்டுவருஷம் போடப்பட்டதாகவும்கிருந்தனசாயிய் யருக்கு திட்டேத்தி விட்டுவிடுமபடி உத்தரவு ஆனதும் இராமச்சந்திரய்யருக்குத் தெரியவந்தது.

இராமச் சந்திரய்யர் கேசுப்பொய்ச் சாகுதிரசான்னவர் களுக்கெல்லாம் விசாரணை நடந்தது. குற்றம் என்றும் விளங்கியது. ஜூன் தாரைத் தவிர மற்றவர்க்கெல்லாம் 2-வருஷம் கடினக்காவல் போட்டார்கள். ஜூன் தார் தெய்வதிகாமணிமுதலியார்போய்சொன்னதாக காணப்பட்டவிலையென்றும் அக்ரமைட்டும் விதி தலைசெய்துவட்டார்கள். இராமச்சந்திரய்யரைப்பார்க்க வேண்டுமென்று அவருடைப உறவினர்களில்பூலா வடியிலிருந்து ஒரு சாமி என்றவரும் அவர்பெண்ணுதி

தேவியும் புறப்பட்டுப்போனார்கள். இவர்கள் இதுவரையில் பூவரசுல்லாருக்கு போனதே இல்லை. இராமச்சந்திரய்யர் மாமனார்தனக்கு போகசரிப்படவில்லையென்று அவரை அனுப்பினார்; அவர்கள் வரும்போது தன்பேரன் ராஜகோபாலனை கூட்டிவரும்படி சொல்லி அனுப்பினார். இவர்கள் பூவரசுல்லாருக்கு எப்படிப்போகிறதென்று எதிரில்லாத ஓர் அம்மானை கேட்க அவன் நீர் இன்னும் 18-மைல் போய் சேஷனை விசாரித்தால் தெரியுமென்றான். அந்தம்மாள் கரோடக மானதால் ஸ்டேஷனென்பது வாயில் துடியாய்மால் சேஷனைன்றான். சாமி அய்யர் சேஷன் என்பது ஒரு மனிதனென்று எண்ணிக்கொண்டே அந்த ஊர் போய் சேஷனைப் பார்க்க வண்டிப்போகுமா என்று, அங்கே ஒருவன் சேஷனிடம் கேண்டு போய் விடுவதாக ஒப்புக் கொண்டான். சாமி அய்யர் தேவி இருவரும் வண்டியிலேறிச் சென்றிப்போனார்கள். வண்டிக் காரன் வண்டியை நிறுத்தினதும் சாமி அய்யர் வண்டிக் காரனைப் பார்த்து சேஷன் எங்கெடா என்று. வண்டிக்காரன் இதுதானென்று ஓர் பெரிபகட்டிடத்தை காண்பித்தான். சாமி அய்யர் அக்கட்டிடத்தைப் பார்த்த பிறகுமூச்சு விட்டுக்கொண்டு அடே அப்பா இவனு சேஷன். சேஷா கீ எத்தனை பெரியவண்டா எத்தனை உயரமடாளன்று. அந்தே ஓர் பெரியகதி நூழிற்று. சாமி அய்யர் பட்டிச்சாட்டில் கதியேகிடையாகு. எல்லாம் எத்துக்கின்று தான். எத்துவைத்து இறைத்துத்தான் ஜலமெடுக்கவேண்டும். அவர் இந்த கதியைப் பார்த்ததும் ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டு, அடேயென்சாமி, எவ்வளவு ஜலமடா ஆயிரம் எத்துவைத்தாலும் இந்தஜலம் இறைத்துமானாதுபோல் இருக்கிறதேயென்றார். இவர் இப்படி யோஜித்துக் கொண்டு நிதக, ஒருவன்வந்து ஓம் முக்கட்டு வாங்கி வீரா என்றான். உடனே சாமி அய்யர் போய் முக்கட்டு கொடுக்குமிடத்தில் எல்லோரும் கையிடுவதைக் கண்டு தாலும் கையிட்டு, சியா இக்கட்டு இக்கட்டு என்றார். அவர் கோபித்துக்கொண்டு, என்னதும் இக்கட்டாவது யாருக்கு இக்கட்டு, உங்கப்பனுக்கு இக்கட்டுவாட்டும்! பணத்தையேறி முக்கட்டு என்று சொல் என்றார் சாமி அய்யர் ஐயா முக்கட்டுதான் எடும் எடுமென்றார். அவர் பணத்தை எடுக்கணும் பிறகு பேசுகாமென்றார். சாமி அய்யர் அய்யா எல்லாரும் விசாரித்த முக்கட்டு கேழ்க்கிறார்களே என்னிடம் உடும் புணம் கேழ்க்கிறீரே, இதுமாய் கொடுக்கக்கூடாது என்றார். அவர் நயமுட்டான்! எல்லாரும்

பணம் கொடுக்கிறார்கள். உமக்கு என்ன முக்கட்டு வேணுங்காணும் என்றார். சாமி அய்யர் சியா எனக்கு ஒரு ஆம்பளை முக்கட்டு ஒரு பெம்பளை முக்கட்டு வேணுமென்றார். அவர் கோபித்துக்கொண்டு எல்லாம் ஒரே முக்கட்டுதான் என்றார். சாமி அய்யர் ஆனால் இரண்டு முக்கட்டு எடுக்கின்றேன். அவர் எவ்விடத்துக்குக் காணும் முக்கட்டு என்றார். சாமி அய்யர் அகடத்துக்கு, அகண்டத்துக்கு என்றார். அவர் நய ஆருக்குக்காணும் அகண்டது! ஸ்டேஷனைச் சொல்லும் என்றார். பிறகு சாமி அய்யர் ராஜா ஸ்டேஷனென்றார். அவர் பணத்தைபெடும் என்றார். சாமி அய்யர் எவ்வளவு என்றார். அவர் ஒரு ரூபா எடுமென்றார். சாமி அய்யர் சொல்லித்தானுமென்றார். அவர் நய 2-வது பேச்சுக்கிடையாது. போடும் ஒரு ரூபாயை என்றார். சாமி அய்யர் என்னய்யா போக்குவண்டிக்குக்கடவா ஒரு ரூபா கேழ்க்கிறது கொஞ்சக்குறைத்துத்தாரும் என்றார். அவர் கோபித்துக்கொண்டு நய வெளியேபோம் என்கவும், சாமி அய்யர் 1 ரூபா கொடுத்திவிட்டார். முக்கட்டு வாக்கினதும் ஒருவன் மனையை அடித்துவிட்டு முக்கட்டு வாக்கினவர்களைல்லாம் பிளாட்பாரத்துக்குப் போகாமென்குத்தினான். உடனே தேவி சாமி அய்யரைப்பார்த்து இதைன்ன முக்கட்டு வாக்கினவர்களைல்லாம் பாட்டி பார்த்துக்கு போகாமென்கிறானே. ஒருவேளை பாட்டி பாடாதுபோனால் உள்ளே விடமாட்டார்களோ என்னமோ என்று. சாமி அய்யர் ஆனால் பாடு என்றார். உடனே அவன் வெகு பலமாய்பாட ஆரம் பித்து விட்டான். இப்படி இவன் பாடிக்கொண்டிருக்கும்போது ரயில்வந்து விட்டு புறப்பட்டு போய்விட்டது. ரயில் போனபிறகு சாமி அய்யர் வெகு வேகமாய் ஸ்டேஷன் மாஸ்டரிடம் போய் என்னய்யா ஸ்டேஷன் மாஸ்டராவன் ரயில் எப்போது வரப்போகிறது. சாவகாசம் இருக்கிறதோன்றே என்றார். அவர் உமக்கு சாவகாசத்துக்கென்னய்யா குறைச்சல். ரயில் இப்போதுதான் போனது. காளை இன்னேரம் வரையில் உமக்கு சாவகாசத்தானென்றார். சாமி அய்யர் உடனே வாயிலும்வயிற்றிலும் அடித்துக்கொண்டு அய்யா எனக்கு முக்கெட்டு கொடுத்த என்னிடம் சொல்லிக்கொள்ளாமல் எப்படி நீர் வண்டியை விட்டார். எங்குந்தபால் வண்டியைவிட உம்மவன்மேலுக்கு ஒசுத்தியோ! அவன் கூட என் முக்கட்டு வாக்கி விட்டால், பாதிராத்திரியில் ஆத்திவ் வந்து என்ன எழுப்புவானே! என் ரூபாயை கொடும். காணும் அப்

போமுதல் ரயில்வருமென்று உயர இருக்கும் தக்
திரைய பார்த்துக்கொண்டே இருந்தேனே. எங்கே
காணும் ரயில்போனது! என்னிடத்தில் பொய்ப்பேசு
கிறாரா என்றார். ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் ரொம்ப கல்
லவர் அவர் மதுபடியும் சாமி அய்யரை பார்த்து ஓய்
வென்று சுத்த கர்ஜிக்காமையிருக்கிறார்! தந்தியில் ரயல்
போகவாவது உமக்கு பைத்யமா, ரயில் கீழே அல்
லவா போருமென்றார். சாமி அய்யர் பிறகு மறு
ரயில்வாவது போகலாமென்று அங்கேயே இருந்
தார். மதுரான் 12 மணி நேரமான பிறகு நூர்
ரயில் வந்தது. ரயில் வந்த சமயத்தில் தேவீ கக்கூ
வருக்கு போய்விட்டார். ரயில் ஊதியிட்டது. மணி
யடித்துவிட்டார்கள். சாமி அய்யர் இதைப்பார்த்து,
ரயில் போகப்போகிறது. சீக்கிரம் வடியென்று
கத்தினார். தேவீ, அவரைப்பார்த்து சித்தே இருக்
கச்சொல்லுங்கோ இதோ சீக்கிரம் வந்துவிடுவானெ
ன்று வண்டிக்காரர்கிட்ட சொல்லுங்கோ! என்றார்.
கடைசியில் வண்டி நகர நூர்பயிந்தது.

சாமி அய்யர் மதுபடியும் அடியேவாடி வண்டிபோ
கிறது சீக்கிரம் வா என்றார். அவன், இத்தென்ன
சுளியன் அவனை கட்டேலாவக்கா அவனுக்கு என்ன
அடிசார். முக்கட்டு கொடுத்திட்டு அவன் வண்டி
யை விட்டுவிடுவதே என்றார். சாமி அய்யர் அடி
வண்டி புறப்பட்டுவிட்டது. சேத்திக்கி முக்கட்டை
கொடுத்துவிட்டு எம்மோடே சொல்லாமல் வண்டியை
விட்டுவிடவில்லை! இவர்கள் அயோக்கியபயல்களடி
சீக்கிரம் வா என்றார். அவன், உங்களுக்கு ஒன்றும்
தெரியவில்லையே உங்களை கேக்காதே, வண்டியை
அந்த கட்டேலபோவான் விட்டால் வண்டியை இழு
த்துக்கொண்டுள்ளேன் என்றார். இவ்வளவு சால்
ஸையும் அவன் கக்கூசுக்குள்ளவே இருந்து சொல்
லிக்கொண்டிருப்பதற்குள் வண்டி புறப்பட்டுவிட்
டது.

சாமி அய்யர் பெண்டாட்டிசொல்படி. வண்டியை
இழுத்துப்பிடித்தார். அது இவரையும் இழுத்தது. உட
னே அவர் பெண்டாட்டியைக்கூப்பிட்டு அடியே சீக்
கிரம் வா! நான் வண்டியை இழுக்கிறேன் அது என்
னையும் இழுக்கிறது என்றார். இதற்குள் போய்விட்ட
ஒருவன் அடே இதுயார் பட்டக்காட்டு மனுஷன்!
என்று சாமி அய்யரை தூரத்தன்னிகுன், சாமி அய்யர்
எலே பணம் வாங்கிக்கொண்டு நீ என்னை இப்போ
பட்டிக்காட்டு மனுஷனென்று சொல்லமாட்டியா!
பணம் கொடுக்கும்போதுமட்டும் நான் பட்டணவா

வந்து மனுஷனே என்று சொல்வதற்குள் வண்டி
போய்விட்டது. கடைசியில் சாமி அய்யருக்கு சமா
தானம் சொல்லி ஒருவர் தன் கீட்டுக்குக் கூட்டிப்
போய் அகருக்கு ரயிலின் விபரங்களைமெல்லாம் எடு
த்துச் சொல்லார். சாமி அய்யர் பிறகு அவருடைய
ஒத்தாசைப்பின்போல் பூவரசனல்லுரூக்கு போய்சேர்
ந்தார். அங்கே சீதா எல்லோரையும் பார்த்துவிட்டு
அங்கேயே கொஞ்சரா னிருந்துவிட்டு பிறகு வரும்
போது இராமச்சந்திரயருடைய பிள்ளை ராஜகோபா
லனைக் கூட்டிக்கொண்டு பூவரவாடிக்குப் போய்சேர்
ந்தா. பூவரவாடியில் சாமி அய்யர் ரயிலில் போன
கதை இன்னும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இராமச்சந்திரய்யர் இனி தனக்கு விசாரமில்லை
பென்று திருச்செருப்பள்ளியில் வெகுநெற்பாயிருந்து
வந்தார். அவருக்கு சீதா தான் முன்னிலை இப்போது
பதின் மடங்கு அதிக பிரியம் ஏற்பட்டது. இப்படி
1 வருஷமிருக்க பிறகு ஒரள்கீதா உள்ளே மாத்திரி
கூட்டில் படுக்கிருக்க விடிந்ததும், கட்டிலைப் பூ
கோட்டு, சீதாவையும்காணோம் இராமச்சந்திரய்யர் எஞ்
தேடிப்பார்த்தும் அகப்படவில்லை. முன்போல தமது
சத்துருக்கள் துக்கிக்கொண்டிருந்த போயிருக்கவேண்
டும் என்று கடைசியில் ராமச்சந்திரய்யர் தீர்மானித்
தார். இப்படியிருக்க, பூவரவாடியில் தன் குழத்தை
யையும் காணாமென்று தந்திவந்தது. இராமச்சந்தி
ரய்யர் என்ன செய்தார்! அவருக்கு ஈரிகிற உடம்
பில் என்னணைபக் காட்சிக்கொட்டினது போய்
ருந்தது. முன் ஒருவனைத் தேடவேண்டியிருந்தது.
இப்போதோ இருவரைத் தேடவேண்டி யிருந்தது.
இராமச்சந்திரய்யர் தாயார் அய்யய்யோ பகவானே
என் ஒருபிள்ளையையும் என் இப்படி கஷ்டப்படுமீ
படியிட்டு சோதிக்கிறேன் அமுதான். கடைசியில்
இராமச்சந்திரய்யர் அவர்களுக்கு எல்லாம் தைரியம்
சொல்லிவிட்டு, ஊர் ஊராய்ப்போய் தேடிப்பார்த்து,
கெஜுட்டிகளிலும் அவர்களைக் கண்டுபிடித்துக்கொடுக்
கிறவர்களுக்கு இனும் கொடுப்பதாயும் பிரசாரம்செ
ய்து, எப்படியாவது அவர்களைக் கண்டுபிடித்துக்
கூட்டிவருவதாய்ச் சொன்னார். பார்வதியும்மாள் தா
னும் வருவதாகச் சொல்ல அவர் உனக்கும் என் வீண்
அலைச்சல் உன்னைக்கூட்டிப்போனால் எனக்கும் தே
தேடமுடியாது, உன்னையும் கவனித்துக்கொண்டிருக்
கவேண்டும்; நான்மட்டும் போய்வருகிறேன்! ஆனால்
வாரத்திற்கொருதரம் கடிதம் போடுகிறேனென்று
சொல்லி சீதையைத் தேடுவதற்குப் புறப்பட்டார்.

(இனும்வரும்.)

எஸ். ராமமீஸ்வரமியார்.

TEMPLE TRADITIONS.

கோயில் புராணம்: “திருவூடல்”

இத்தலைப்பின் கீழ் சிலனும் சக்தியும் அநாவது அறிவானும் அறிவும் ஒன்றுபட்டு அத்தவந்தராகக் கூடலும், கூடலுவகையிலும் ஊடலுவகை பெரிதென்று, திருக்கலியாண மதேறாற் சுவமான மறுநாளே “திருவூடல்” கொண்டு விளையாடி, ஊடலும் கூடலும் உள்ளமொன்று பட்டவிடத்தில் ஒன்றேயாமென்று காட்ட, “பந்தம் பறியுத்சவம்” என்றும், “மட்டையடி” யென்றும் “திருவூடல்” விளையாட்டுக்காட்டி தம்பிரான் தோழரான சந்தரமூர்த்தியடிகள் வந்து இருவருக்கும் ஊடல் தீர்த்தலும், மகத்தான சத்துவார்த்த சதை விளக்குவதாயிருக்கிறதென்று போன வருஷம் திருபயிலையில் நடந்த பந்தம்பறியுத்சவக்காட்சிபவக்கண்டு உவந்து விவேகசிந்தாமணியில் விளக்கிக் காட்டினோம். அத்தருணத்தில் “ஓதுவார்” ஒருவரால் பரிவட்டங் கட்டிக்கொண்டு துதப்பட்டு வரும் திருவூடல் விளையாட்டுப் பாடல்களை ஹிமத் விசுவநாதக் குருக்கள் அவர்கள் பாட்டுப்பிரதியாக வைத்திருந்த பண்டாரத்தின் வசப்பெட்டுக் குறிப்பைக் கொணர்ந்துகாட்டி உளமகிழ்ச்சியுடையார். அப்பாடல்கள் உப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்திற் பிரசுரமாகும் “ஞானப் பிரகாசம்” என்னுமி பத்திரிகையிற் பிரசுரிக்கப்பட்டி. ப்பதால், அதை யெடுத்து எல்லாருமறியக் கீழே பிரசுரிக்கிறோம்.—

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவுளக் குறிப்பின்படி சுவாயி சந்திரானத்திற் பணிந்த மொழியும் தணிர்தாடையும் ஒதுக்கிய ஆடையும் புதைத்தவாழ் முடையாய் வந்து, தமது ஆன்மநாயகராகிய சிவ பெருமானுடைய சரணாவர்த்தகளைச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து அஞ்சலியஸ்தராய் நின்றாராக.

பண்—நேரிசை.

நம்பியாரூரன்வந்தான் நாவலூர் நம்பிவந்தான்
உம்பராலறியவொண்ணு வுண்மைகளுரைப்பான்வந்தான்
செம்பொனல்மதில்கள்கூழ்ந்த திகழ்செல்வர்க்குருவாரூரிற்
றம்பிரன்றோழன்வந்தா நென்றனதாசைசின்னம்.

வசனம்.

சுவாயி சந்தரமூர்த்தியாலுரை அழைத்துத் திருவூடல் தீர்க்கும் திருவருக்குறிப்பாகப் பரிவட்டங்கட்டி விடுத்தருளும்பொழுது சுவாயி சந்திரானத்திலே ஓதுகின்ற தேவாரம்:

பண்—கொல்லிக்கோவாணம்.

பத்தார்புக்கிரந்துண்டு பலபதிகம்பாடிப் பாவையரைக்கிற்பேசுப் படிமுடித்திலிர் [ரங்கிர்
செத்தார்தமெனும்பணிந்து சேவேறித்திலிர் செல்வத்தைமறைத்துவைத்தி ரெனக்கொருநாளி
முத்தாரமில்ங்கியிலிர் மணிவிரங்கோவை யவைபூனாத்தத்தருளி மெய்க்கினிதாநா யும்
கத்துரிமமழ்சார்த்தும் பணித்தருளவேண்டும் கடனைக்காரோண மெவியிருந்திரே;

* யாழ்ப்பாணம் வண்ணசுந்தரி. வயித்திசுவர சுவாயி கோயிலிலே மார்கழி மாதத் திருவாதினா யிலே சந்திரனத்திலே ஓதப்பட்டேரும். [தன்னிந்தியாவிலுள்ள சிவன்கோயில்கள் பலவற்றிலும் இதவே யோதப்பட்டி வருகிறது]

வசனம்.

இத்தத் தேவாரத்தைச் சுவாமி சந்நிதானத்திலே ஒதி விண்ணப்பஞ்செய்து நின்றபொழுது சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குச் சுவாமி திருவுளம் பற்றுமாறு:—

முன்னே பரவையாருக்கும் உமக்கும் உண்டான உடலை நாமல்லவோ தீர்த்துவிட்டோம். நீரும் நம்முடைய உடலைப் போய்தீர்த்துப் பார்ப்பதியாரா (பார்வதியாரா) அழைத்துவாரும் ஒன்று சுவாமி திருவருள் செய்தலும் தம்பிரான்தோடாகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பார்ப்பதி (பார்வதி) தேவியார் சந்நிதானத்தை அடைந்து விண்ணப்பஞ்செய்து வினாவி விடைகொண்டு ஒதுகின்ற

தேவாரம்.

பண்—கொல்லி.

ஒருத்திதன் தலைக் கொன்றோர்க்காந்திட்டாறுலகமேத்த
ஒருத்திக்குநல்லனாடி மறுப்பித்தொளித்தாமின் டே
யொருத்தியைப் பாரப் பவாந்தா னுனார்வினைய முன்னி
யொருத்திக்குநல்லனாடினாற்புருடையகோலே.

திருவிருத்தம்.

கற்றார் பயில்கடனுதைக்காரோனாத்தெற்கண்ணுதலே
விற்றுக்தியகரட்டுனெடுங்கண்ணியன்காமேல்
நற்றனெடுஞ்சிலநாவலிந்தகரநின்கரமே
செற்றார்புறஞ்செற்றசேவகமென்னைகொல்செப்பியினே.

வசனம்.

இத்தத் தேவாரங்களை ஒதிச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பார்ப்பதியாருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வது:—
அராதிபித்திய சச்சிதானந்த சோதிஸ்வரூபராகிய எம் இறைவர் செய்தருளும் கிருட்டிஸ்திதி சுங்
கார நிரோத்பாவானுக்கிரகமென்று சொல்லப்படும் பஞ்சகிருத்தியாவசரத்தில் தேவாரையன்றி அங்கொ
ன்றுமில்லை. இன்னும் அப்பெருமானார் திரிபுரதகனம் செய்தருளும் பொழுதும் தேவாரீர் விற்பிடித்து
நிற்கவன்றே வெற்றியுற்றருளியது; ஆதலினால் எவ்வாற்றினுள் திருவனயிரக்கி எம்பெருமான்பால்
எழுந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து சிற்றலும், பார்ப்பதிதேவியார் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை
கோக்கித் திருவுளம்பற்றுமாறு:—

எமக்குமொருத்தி எதிர்யாகிச் சக்கனத்தியாயினான். அவளுடன் நாம் வேறுபாடானோம் என்றார்
என்றுஞ்சொன்னார். ஆதலினால் நீரும் நல்ல வித்தானேயாம். உமது கர்த்தாவும் மிகப்பெரியவரேயாம்
இவைகளெல்லாம் உம்மிகுவர்க்குமே ஒக்கும். நீர் அப்பாற்செல்லுமென்று சேடியாருத் தாமுமாக ஆசேடிபஞ்
செய்து பிடித்து வெட்டிய தன்னில்தேலும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சுவாமி சந்நிதானத்தை அடைந்து இவை
களையெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்து வினாவி ஒதுகின்ற தேவாரம்:—

பண்—சீகாமரம்.

மங்கைவாறு நன்மான்மனத்திடையொடியுடமணங்கமழ்சுடைக்
கங்கையாவிருந்தருத்தாய்தென்னைகொலாம்
பங்கயமதுவுண்டுண்டு சசபாடபாபுலிடவிண்முடி
வங்கையால்திர்க்குபாபாத்தாரம்மாளே.

பண்—கோல்லிக்கேளவாணம்.

கூண்பதோரிளவாணம்பொருளினையொன்றேறிப் பொல்லாதவேட்கொண்டெல்லாருங்காணப்,
பாண்பேசுப்பதேயுயிப்பலிகொள்ளைதவிர் பாம்பினொடுபடர் சடைமேல்மதி வைத்தபண்பீர்,
வீண்பேசுமடவரிகைவெள்ளீர்சுண்டிகொண்டால் வெற்பணயன்படப்பாவைபொறுக்குமோகொ
காண்பினியுமணியிடாடிகைந்தெரெயிதிசு கடனாசைக்காரோணமேவியிருந்தீரே. [ஸ்கீர்,

வசனம்.

இத்தத்தேவாரங்களை ஒலிபின்றபொழுது சுந்தரமூர்த்தி நாயனருக்குச் சுவாமி திருவுளம்பற்று
மாறு:—நாம் தலைஅன்புகொண்ட இருவரையுக் ஒன்றாகவைத்துச் சமமாக நடத்துவோமென்று சொல்லி,
எவ்வாற்றானும் சம்மதிப்பதது அழைத்துவாருமென்று திருவருள் செய்தனும், சுந்தரமூர்த்தியானார் பார்ப்
பதிதேவியார் சந்திதானத்தை அடைந்து வினவி ஒதுகின்ற தேவாரம்:

பண்—இந்தளம்.

சுங்கைபர்சடையுள்ளவைத்தார் சுதிப்பொழியரவுள்ளவைத்தார்
திங்கையுத்திகழவைத்தார் திசைநிறைசொழவுள்ளவைத்தார்
மங்கையையப்பாகழவைத்தார் மாம்மறிமழவுள்ளவைத்தார்
ரங்கையுள்ளவழவைத்தாரையையாறுவோ.

வசனம்.

இத்தத்தேவாரத்தை ஒலிபின்றபொழுது பார்வதிதேவியார் திருவுளம் பற்றுமாறு:—எண்ணி
ஒரு பாகத்தே வைத்தாரென்றும் எனக்கெதிராகக் கண்ணையாளைச் சடையினிற் கார்து வைத்தார் என்றும்
சொன்னார் ஆதலினால் என்னிலும் அகல விரிபுமுடையான். அவனிலும் கீர் விரிபுமுடையீர்; நீரும்
உல்ல புத்திமாயேயாம்; உம்முடைய கர்த்தாவும் மிகப் பேரியரேயாம் என்று வைதுரைத்துச் சேடியருந்
தாமுமாக ஆகேற்புசெய்து அப்பாற் செல்லுமாறு தள்ளி அழைத்து வெளியே விடுத்தபொழுது, சுந்தர
மூர்த்தி நாயனார் மகா மகத்துவம் பொருத்திய இருவர்க்காரர்களை அடைந்து இவைகளை எல்லாம் எதித்
துக் கூறி ஆகுமாறெவ்வாறென்று வினவியபொழுது அரண் தம்முடிக் கித்தத் திருவுளம் பற்றுமாறு.

வாரீர் கம்பிரான் தோழரே! நீயிர் அறியாததென்று மிஸ்லை. தோழமைப் பேறு கொண்டமை
யின் நீயிர் முன் தொண்டர் தாதைத் துதிடை விடுத்தபிர். இப்பொழுதெயற் குரியருமாயினீர்.

நாம் இதனைச் சித்தித்தற்குமுரியமோ. நீயிரும் சுந்தராவும், உபரிடதங்களில் கேட்கப்படும் சில
ஞானார்த்தங்களைப் புலப்படுத்தி உலகினர்க்கறிவுறுத்தலே, சாங்கியார்த்தமாயுள்ள இத்திருவூடனைச் செய்
தருளினீர்கள். இதன் குக்குமார்த்தம் மற்றையோர் மனோவாக்கிற் செட்டாதது. இப்பாமரகரிய சார
மும் அவருளால் ஒரு சிறிது எமக்கும் புலனாயிற்று. இதன் துன்பொருள்களை விளக்க வைத்து நீயிர்
தேவாரப் பதிகமொன்று அருளல் வேண்டும் என்றும் வேண்டுகொண்டு பின்னும் திருவுளம் பற்று
கின்றார்:—

ஆலாலசுந்தரே, முன்னே கயிலையங்கிரியை இராவணன் தாங்கியபொழுது சிகழ்த்தை நீவிரி
யாததோ. சாமவேத பாராயணமே எல்ல உபாயமென்று கூறி விரித்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சுவாமி சந்திதானத்தை அடைந்து ஒதுகின்ற தேவாரம்:

பண்—திருநேரிசை.

விண்ணினர்விண்ணின்பிங்காங்கேதங்கள்விரும்பிப்போதம்
புண்ணினர்கின்னங்கள்பத்தர்கள்பாடியாடம்
கண்ணினர்கண்ணினுள்ளேசோதிபாட்கின்றவெந்தை
மண்ணினர்வலங்கொண்டேத்துமாமறைக்காடனேரே.

பண்—கோல்லிக்கேளவாணம்.

தூசுடையவகல்குந் தூமொழிபாறாடல் தொலையாதகாலத்தோர் சொற்பாடாய்வந்து [தந்திர]
தேசுடையவிலங்கையர்கோன் வரையெடுக்கவடர்த்துத் திப்பியுகிதம்பாடத் தேரொடுவாள் கொடு
நேசமுடையடியவர்கள் வருந்தாமையருந்த நிலைமறையோருறைவிழி மிழலைதனில்நித்தல்
காசருளிச்செய்தீரின் நெனக்கருளவேண்டும் கடனுகைக்காரோண மேவியிருந்தீரே.

திருநேரிசை.

கங்கைநீர்சுடையுள்வைக்கக்காண்டலுமங்கையூடத்
தென்கையான்நேர்கடவிச்சென்றெறித்தான்மலையை
முன்கையான்ரம்புவெட்டிமுன்னிருக்கிசைகள்பாட
அங்கைவாளருளினா ரணிமறைக்காடுதானே.

வசனம்.

இந்தத் தேவாரங்களை ஒதி விண்ணப்பஞ் செய்வது:—

சுவாமி, புழுத்தரையினுங் கடைப்பட்ட அடியேன் தும்பிருவருக்கும் வெறுப்புடையனவீனென்.
ஆயினும் முன்னோர் காலத்திலே இராவணேசுவரன் கயிலையுஞ்சிறையத் தோள்கொண்டு தாக்கி நெரிவுற்ற
பொழுது, அவன் தன் தலையிலொன்றைக் கிள்ளி அதிலே நரம்பினுத் தந்திரியாகப்பூட்டி, வீணை ஆக்கி
அதிலே இசைதனுக்கம் தோன்றச் சாமவேத காணஞ் செய்தது திருச்செவியசாத்தியன்றே, பார்ப்பதி
தேவியார் திருவுளமிரங்கி மகிழ்ந்து அவனுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தருளியது.

ஆதலின் தேவாரும் சாமவேதகாணஞ் செய்வின் தேவியார் திருவுளமிரங்குவர் என்று விண்ணப்
பஞ் செய்தலும், ஊடலும் கூடலும் பயனும் ஊட்டுபவரும் யாவும் தாமேபாசிய காமாத்க மூர்த்தி
“தோழனே, அப்படியே ஆகு” என்று அருளிக் கங்கைபைச் சடையினுள்ளே சுவறக்காந்து வைத்துச்
சாமவேதகாணம் செய்தருளினார்.

இதற்குள் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பார்ப்பதி தேவியார் சுந்தானத்தை அடைந்த வினாவி ஒது
கின்ற தேவாரம்:—

திருநேரிசை.

குடினார்கங்கையானேச்சூடியதுமுனிகேட்டங்
கூடினாங்கையொருமுடையொழிக்கவேண்டிப்
பாடினாச்சாமவேதம்பாடியபாணிபாலே
யாடினா்கெடியலவேலையிதகைவிரட்டனாறே.

இந்த தேவாரத்தை ஒதிச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் விண்ணப்பஞ் செய்வது:—

அங்கையர்க்கணம்மையே, மாகதப்பூங்கொம்பே, அருட்கொடியே, ஒன்றே பலவுருவாமோகிமமே,
கூடவர் குழக்கிற்று இழக்குறியும் கற்புடைமகளிர் பலருமறியத் துற்றுதல் செய்யமாட்டார். பண்டே
மாயோன் ஆய்ப்பாடியிலே கோடாலர் மனைவியரைக் கூடி அணைத்திருந்தும் இலக்குமிதேவி மனநிலை திரி
வுற்றுப் பழிப்புரைகள் ஏதும் பகர்த்தனனோ? இத்திரன் அகலியையிடத்தில் மோகமுற்ற காரணத்தினால்
மேனி எங்கும் கண்ணகி எணியவந்தபொழுதும் இத்திரானி நித்தித்தேதும் உரைத்தனனோ? சுத்திரன் குரு
தார கமனஞ் செய்து உடற் கண்குமுற்றுத் தேய்வுறுவது கண்டும் உரோகினி வெறுத்து நீக்கி ஊடி
னனோ?

ஆதலால் தேவார இவைகளைத் திருவுளத்தனத்துத் திருவூடல் தணிந்து வேதசொற்பாசிய
எம்பெருமான் சாமகீதம் பாடியருள்கின்றார்: திருச்செவியசாத்தருளுக் என்று யார்த்தித்து நிகழ்க.

சாமவேதம்.

பாரபர வஸ்துவாகிய எம்பெருமான் உபநிஷதார்த்தத்தை உலகியலில் வைத்தும் நடித்தாக்காட்டும் காடக முகத்தான் ரம்மேனார்க்கு வினங்கிக்காட்டத் திருவுளங்கொண்டு பாடியருளிய சாமவேதகானவோசை திருச்செவிகளிற் சார்தலும் தேவியார்-திருவுளமகிழ்த தன் வசமுழிந்து சுவாமி இடத்தலே எழுந்தருளி வந்து இருவரும் கூடித் திருக்காட்சித்து நின்றலும் சுந்தமூர்த்தி காயனார் ஒதுகின்ற

தேவாரம்.

திருநேரிசை.

கூடி ஒருமைதன்னோடே குறிப்புடைவேடங்கொண்டு
சூடி ஓர்கங்கையானோச்சுவ நிரசடையர்போலும்
பாடி ஓர்சாமவேதம்பைம்பொழிற் பழுவைமேயார்
ஆடி ஓர்காளிகாணவாலங்காட்டடி களாரே.

திருத்தாண்டகம்.

முன்னமவனுடைய ராமங்கேட்டான் மூர்த்தியவனிருக்கும்வண்ணங்கேட்டான்
பின்னையவனுடையவானுக்கேட்டான் பெயர்த்துமவனுக்கேபிச்சியானான்
அன்னையையும் தன்னையுமன்றி நரீத்தாகக் கள்ளகலிடத்தாராசாரத்தை
தன்னையுமந்தான் தன்னுமங்கேட்டான் தலைப்பட்டான் நங்கை தலைவன்னுளே.

திருவாசகம்.

தென்பா லுகந்தாடுத் தில்லைச்சிறு மற்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன்கானேடை
பெண்பா லுகந்திலவீனற் பேதாயிருநிலத்தோர்
விண்பா லிபோகெப்தி விடுவர்கான் சாழ்கோ.

"The Sage and the Singer."

"இயலிசைப்புலவர் தாரதம்மியம்."

[சுமேவருவதனால் சுத்த விபேகவிர்த்திக்கும், வேவல் மனவச்சரித்திக்கும் முள்ள வித்தியா சத்தைநன்கெடுத்துக் காட்டியிருப்பதை அப்பி யாசமார்க்கத்திலிருப்பவர்கள் அறிந்துமயவே ண்டும். கேவலமான "மனோபசியம்" மாயையை வளர்க்கும் உண்மையான "சித்தவிருத்தி ரீரோ தனம்" விவேகஞானத்தை கிருத்தி செய்து யோக சாமபிராஜ்யமாம் அபேத சித்தியையும் அகண்ட ஞானேதயத்தை முண்டு பண்ணும். அநிர்வசரீயமான மாயாருபமனதின் ரகவியத் தையறியவேண்டி மேற்றிசையார் மயக்காம் (Occultism) மாயாவித்தையில் மனம்புடிந்து,

மாயாவிக்கை மலராத்பாக்களென்று மயங்கி மருளுற்றத் தெருளற்றுத் தியங்குகிற்பன். இதைப்பற்றி இப்பொழுது தினசரிப்பத்திரிகைகளில் பிரஸ்தாபம் அதிகமாக நடந்து வருவதால் இரண்டுக்கு முள்ள தாரதம்மியம் விளங்கவேண்டியும் இவ்விஷயத்தில் இத்தேசத்தாருடைய பூர்வசுபவாசனை விளங்கவேண்டியும் இதை யிங்கேயெடுத்துப் பிரசுரிக்கலானோம்.]

இத்தலைப்பின் கீழ் வித்யாபாது பத்திராசிரியர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:—

வையுக்காப்பவர் முதல் லீயம்புகுபவர் ஈருக எவ் லாரிடத்தும் செவியுழிச் சென்று மனத்தட்டிக்கு எவ்வன்பம் பயப்பன இயலும் இசையுமேயாம். சொல்லும், பொருளும் எவ்வாறு ஒன்றோடொன்று பிணைந்து நிற்பனவோ அவ்வாறே எந்தே சாத்தியங்களும் பெரும்பாலும் பிணைந்து நிற்பனவாகும்.

ஓர் இசையைப் பாடுங்கால் ஒரு பாட்டும் வேண்டும். ஒரு பாட்டைப் பாடுங்கால் ஓர் இசையும் தானே வருக. ஆனால் சிறுபான்மை சொற்றொடரின் பெற்றொலி பரப்புதல் போன்று தனித்து இராகத்தை மட்டும் பாடிதலும் உண்டு. ஆயினும் பாட்டின் சேர்த்த இசையொலியே விரைவில் மனத்தைக் குளிர்விக்கும். பாட்டைக்கொள்ளாத இசையொலி (இராகம்பாடுதல்) யுறு செயல்க்கின்பம் பயப்பதுபோலவே இசையுடன் கலவாமல் தனித்தனி பிரித்துக் கூறப்படுகு சொற்றொடர்களமைந்த கவிதளும் அவற்றின் சொற்சுவையாலும் பொருட்சுவையாலும் மனத்தைக் கவர்ந்து இன்பமுட்டும் பெற்றித்தாம். அன்றியும், இசைக்கு ஆதாரமாகிய “சரிசுமபதி” என்னும் சப் தசராகத்தினால் இயல்வன் வகுப்பைச் சேர்ந்தனவாகும். தனித்தாயினும், சேர்த்தாயினும் இவ்விரண்டும் கேட்பவரை ஆனந்தத்தில் அழுத்தியிட்டு மென்பதில் ஐயமில்லை.

ஆனதுபற்றியே பண்டைக்காலமுதல் அரசர்களும் பிரபுக்களும் இயற்புலவர்களையும், இசைப்புலவர்களை யும் ஈனகு அபிமானித்து ஆதரித்து வந்தனர். தற் காலத்தும் பற்பல சம்ஸ்தானபதிகளும் பிரபுக்களும் இவ்விருவகைப் புலவர்களையும் பாதுகாத்து வருகின்றார்கள். இங்ஙனம் ஆசரிக்கப்படும் இவ்விருவகைப் புலவர்களும் செயல்க்கவை யளிப்பவரோயாயினும் இவருள் பெரிதும் தாரதம்மியம் முண்டு. என்னே?

சந்திரனில்லாத இராக்காலம் மயக்கத்திற் கேதுவாயிருக்கும்; இராக்காலமில்லாத சந்திரன் ஒளி மழுங்கியிருப்பான். அதுபோலவே இயற்புலவரில்லாத அரசர் மயக்க முற்றிருப்பார். அரசரில்லாத இயற்புலவர் கிர்த்தியினி யடங்கி யிருப்பார். ஆகையால் இயற்புலவருக்கு அரசரும், அரசருக்கு இயற்புலவரும் இன்றியமையாத் துணையாதல் விளங்கும்.

அன்றியும் புறப்பொருள்களை யெல்லாம் உள்ளவாறு காட்டுகண்ணைப்போல அகப்பொருள்களாகிய தருமார்த்த காம மோகமென்னும் புருஷார்த்தங்களை விளக்கிக் காட்டுவன இயல்நூல்களேயாம். ஆனதுபற்றியன்றே இயற்புலவர்கள் அரசர்களுக்கு கண்போலவாரென்று பண்டைநூல்கள் கூறுகின்றன. “சுற்ற மாந்தரைக் கண்ணெனக் கோடலும்” என்பது சீவகசிந்தாமணி. இங்ஙனமாகிய இயல்வனது மேம்பாட்டைக் கருதியிருந்து நூல்களை இயல்வை காடகமென முத்திரப்படுத்திய முதியோர் முதலில் இயல்வைத்துக் கூறுவாராயினர்.

இசைப்புலமை நிரம்பிய எத்தப்பெரிய வித்துவானியும் சரி, அவர்பாடிய கல்விசையால் அடையும் இன்பம் அந்தக் கண்ணை மறைத்துவிடும். அவர்பாடிய இசையொலியெல்லாம் காற்றொடு எங்குதப் போய் விடுமெயன்றி வேறில்லை. பெரும்பாலும் இசையொலி எமத்தை வளர்விக்கும். மாணுக்கர்கள்

இசைப்பாட்டின் விருப்பத்தால் தாம் தேற்றவேண்டிய பரிணைகளிற் தவறி வருந்துவதை நம்மவர் பலரும் காண்பான்றோ?

இதற்குமுன் கூறிய செய்யுட்களின் பொருள்கள் கேட்பவர் மனத்திற் பண்ணுந் நின்று நிலவும். அதுமட்டோ அகூரவடிவிற்கு எத்தனை காலங்கடகுப் பின்னுற்றாரும் அறிந்து உய்தற்கு ஏற்ற துணையாகும். இதுபற்றியன்றே,

“கலைமகள் வாழ்க்கை முகத்த தெனினு

மலாவன் ழீவன் டமீழோர்க் கொவ்வான்—மலரவன் செய்
வெற்றும்பு மாய்வனபோன் மாயா புகழ்கொண்
மற்றிவர் செய்ய முடும்பு.”—என்குப்பிறும்.

இராசரீதிகளையும், ஆசாராதிகளையும், வழக்கங்களையும், தெய்வத் திறத்தையும், புண்ணிய பாவ மோக நரகாதிகளையும், சிவ ஞானத்தையும் யாவர்க்கும் உணர்த்த வதும், பூர்வசரிதக்களை விளக்குவதும் இவ்வியற் புலமைபன்றோ? இத்தகைய உயர்வுதாழ்வுகளை யறித்தே பூர்வ அரசர்களில் எத்தனையோ பேர், இயற்புலவர்கட்கு *முற்றாட்டபாகப் பல கிராமங்களைத் தானஞ்செய்தும், பல்வ ஆடை யாபரண வாகன முதலிய விசேஷ மரியாதைகளைச் செய்தும் பாதுகாத்ததுடன் தமக்கு முக்கிய மாதிரிகளாகவும், உயர்ந்த துணைவர்களாகவும், தம்மினுயிர்க்க மரியாதையுடன் ஏப்போதாத் தம்முடன் (இவ்வியற் புலவர்களுடைய) வைத்து, அவர்கள் சொல்வழியின்று புலி புர்த்து புகழ்புனைந்து வாழ்த்தார்களென்பது *புலவ னுறு முதலிய பழைய நூல்களால் ஈனகு புலப்பய்வதாகும். இயற்புலவர் சொல்வழியின்று புத்தத்தை யொழித்துக் சமாதானமடைந்தார் பலர். சிறை விடுத்தார் பலர். இன்னும் பற்பல பெருங்காரியங்களை யெல்லாம் இயற்புலவர் சொல்வழியே அரசர்கள் செய்து வந்திருக்கின்றனர். இத்தப் புலவர்கள் பெருமையுள், இவர்க்குதலிய மன்னவர் கீர்த்தியும், இப்புலவர்களியற்றிய இயல்நூல்களும் பல்லாபிரவருட்கள் சென்ற பின்னும் யாவரும் அறிந்து பாராட்டுமாறு விளக்குதல் இன்னும் பிரத்தியட்சமன்றோ? எத்தப் பெருவேந்தர்களாவது இசைப்புலவர்கட்கு *முற்றாட்டபாகப் பெரிய தானங்களைக் கொடுத்தனரென்றேனும், அவர்களை மத்திரிகளாகக் கொண்டு அவர்களாற் பெரியதோருதல் பெற்றனரென்றேனும், சரிதங்கள் கேட்டதுண்டோ?

பாணபத்திராருக்குப் பொருந்தரலேண்டித், திருவால் வாயுடையார் சேரமான் பெருமானையாருக்குத் திருமுக்குபாசால் கட்டளையிட்டருளியதும், அத்தகைய பிறசில சரிதங்களும் இசைப்புலவர் மாட்டி ஈகவாறுக்கிரகம் கிறைந்திருக்க தென்பதை விளக்

* முற்றாட்டி—கர்வசுத்ததாம்.

கவனவீன்றோ எனின், இவ்வாறாக இயற்புலவர்கட் குக்கிடைத்த ஈதுவாரிணுக்கிரகங்களைக் கூறப்புகின் அமைவானு கடல்பொருகு மெனக், என்பு பெண்ணுனதும், கீருங்கல் மித்தத்தும், கீற்றறை குளிர்த்ததும், முதலவாய்ப்பட்டி மூலவாய்க்கி சென் றமைந்தன் உயிர் பெற்று விண்டதும், திருவாலவாயு டையார் கிருகுயில் மீன்காமந்தி பிரம்புபலகொண் டதும், அவர் திருக்கைலாய மலையிலிருந்து ஞான உலா முதலிய இயற்றயிழ் தூல்களைக் கேட்டி மகிழ்ச் சருளியதும், தம் அருமைத் திருக்காதலால் திருக் கோவையாரை எழுதியருளியதும், “அச்சுனை பாட் டேயாகு மாதலின் மண்மேல் கம்மைச் சொற்றயிழ் பாடுக” என கத்தாமூர்த்தி சுவாமிகளிடம் திருவாய் மலர்த் தெய்வியெண்டியதும் இவையெல்லாம் உண்பவரும் இயற்பாட்டின் பெருமையை விளக்குவனவன்றோ? இதுமட்டோ! சிவபிரான், முருகக் கடவுள், காமகன் இவர்கள் சர்க்கப்பலகையேறி இயற்புலவராக வீற் றிருத்தமையும், முருகக்கடவுள் கக்காரிட்டத்தும், தம்பிது இயற்பாட்டை வேண்டி யடைந்தமையும், இத்தக்காடன் என்னும் புலவர் திலகர் பிணக்கை கீடுவதன் திருவாலவாயுடையார் திருக்கோயிலை விட்டு கீக்கி வேற்றிடம்புக்கு வாழ்த்தமையும், கச்சிப் பெருமான் ஒரு புலவன் பின் சொற்றமையும் இவை போலவன பிறவும் இயற்புலவார் பாலுள்ள ஈசுவராதக் கிரகாதிக்கத்திந்தப் பசுமாத் தானிப்போல் காட்டத் தக் கனவேயாம், அன்றியும், இயற்புலவருள்ளே சபா துக்கிரக வாக்கிகளாக வாழ்த்தார் பலராவர். ஒளவைப் பிராட்டியார், கம்ப காட்டியார், காணமேகப் புலவர் முதலியவர்களின் அற்புத சரிதங்களைக் கூறப்புகின் அவை யொகிவொன்றுமே யொருதரின் புத்தகமாகு மன்றோ? இவ்வகை இசைப்புலவர்களுள்ளே சபா துக்கிரக சிலர்களாக யானோ மிருத்தாரென்று யாண்டுமே கேட்கப்பட்டதில்லையே, ஆதலின் கடவு ளரை வசிகரிப்பிக்கும் சத்தி இசைப்புலமையைப் பார்க்கிலும் இயற்புலமைக்கே மிக்கிருத்தென்பதை எவரும் மறுக்கொண்ண தென்க. கம்மைப்போன்ற மதப்பற்றுடையார்க்கு மட்டும் உவப்பையும் கம் பிக்கையையும் தரும் இத்தகைய தெய்வத் தன்மைச் சரிதங்கள் ஒருபுறமிருக்க, யாவராலும் அக்கேசரிக்கப் பெற்ற சரித்திரவாயிலாக ஆராயப்புகிலும் இயற்புல மையின் பெருமையே மிகுந்த தோண்டுவதாகும், தமிழ்காட்டு வேந்தர்கள் இயற்புலவர்களை உயிர் துணைவராகக் கருதித் தமையினர் மிக்முதித்துத் தம் அரசும், கல்வியறிவொழுக்கங்களும், நியாயமும், வீரமும், கொடையும் இப்புலவர்களானே கீழ்பெ ற்று வளர்வனவாகக்கொண்டு இஃபப் போற்றி உத் தனவென்பது சரித்திராராய்ச்சிக்குக் கருவியாய் புந் தானுறு முதலிய பண்டைத் தூல்களானே செவ்விராக விளங்கும், இசையால் அடைபு மின்பத்தை மனி தர்கள் பாலிலாகப் பெறுதலிலும் அதிகமாகவே

குறில் பூவை முதலிய பசுதிகளின் வாயிலாகவும், வீணை பிழல் முதலிய ஆசாப்பொருள்கள் மூலமாக வும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இயற்பாவாற் பெறுமின் பமோ பெறுதற்கரிய மாறுபாட்டிற் புற்றருள்களும் கற்றுணர்ந்த மேன்மக்கள் வாயிலாகவே பெறவேண்டு மன்றி வேறில்லை. இதை மோக்குமிடத்து இசைக் கும் இயலுக்கும் உளன் வித்தியாசம் பறகைகொண்டும் மனிதருக்குமுள்ள வித்தியாசத்தை விடக் குறைந்த தன் நென்பதை மறுப்பவர் யாவர்?

இனி ஒருவர் மனத்தைத் தன்வசப்படுத்திச் சுவை மறச் செய்யும் ஆற்றல் இசைக்கே அதிகமுண்டென வும், பாம்பு முதலிய ஊர்வனவற்றையும், புறவை களையும், யானை முதலிய விலங்கினங்களையும், அறிவு நிரம்பாத இனமகார்களையும் தன்வசப்படுத்தவது இசையே பெறவும், இவற்றை, “காழ்வரை நிச்சலாக் கரீடுகளிற் நெருத்தல் யாழ்வரைத் தங்கி யாங்கு” என்னும் கலித்தொகையானும், “அணியியழை மக் கிரும் யானையும் வணக்கு மணியொலி வீணை” என் னும் பெருந்தகையானும், “மகரயாழ் உல்லமைத்த னெருகனைக் கண்ட மத்தப் புக்கம்க் களிற்றின்” என்னும் மேருமந்திர புராணத்தானும், பிறவும் பற் பல தூல்களானும் அறியலா மன்றோ எனவும் கூறின் அது பொருளென்றென்க. எனின்? மனத்தைத் திரு த்தி நல்லறிவை வளர்த்தலே பயனுடைந்தா மன்றி மனத்தை வசப்படுத்தி லொன்றும் பெறும் பயன் ஒன்றுமின்றி, கன் முதல் மயக்கும் பொருள் களும், பாதகைய ரின்பமும் மனத்தை வசப்படுத்து வனவன்றோ? அவற்றை அதுகொண்டு பெருமைப் படுத்தக் கண்டிலம். மனத்தை வசப்படுத்திப் பயன் பெறச் செய்வதே சிறுத்தானென்க.

Agricultural Notes.

வியவசாயக் குறிப்புக்கள்.

மிளகு.

எனக்கு கொடியானது மலையாள தேசத்தில் ஒரு விசேஷமான பயிர். இது தற்காலத்திற்குடையதைவிடக்கொண்டிருக்கின்ற உன்னதமான சாடு களில் யாராலும் பயிரிடப்படாமலே தானியுண் டாரும்காட்டுச் செடிவளையுபொற் கானப்படு கின்றது. இக்கேள்வியுடைய ஒரு தி

குடகு (Coorg) வைனாட் (Wynaad) பரியந்தமும் மற்றொரு திக்கில் நேர்குறுக்கே சமுத்திர பரியந்தமும் பரவி யிருப்பதுடன், மரங்களடங்காத ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் ஒரு சிறு மிளகுத்தோட்டம் வைத்துண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிளகுச்செடி பூர்வீகத்தில் மலையாள தேசத்துப் பயிராகவே யிருந்ததென்றது. ஆதலால் பாக்கங்களுக்குப் பரவித் தற்காலத்தில் ஆஸ்திரேலியா பரியந்தமுள்ள எல்லாத்தீவுகளிலும் ஏராளமாய்ப் பயிரிடப்படுகின்றன. இக்காரணத்தால் மிளகின் முக்கிய வியாபாரஸ்தலம் இந்தியாவிலிருந்து சிங்கப்பூருக்கு மாறி விட்டது. தலைச்சேரி (Tellicherry) வயவிட சிங்கப்பூரில் துறுமடங்கு சரக்கு அதிகம் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. ஆனால் மலையாளதேசத்து மிளகு, ஏற்றுமதியின் அளவில் பின் தாங்கி விட்டபோதிலும், வியாபாரிகள் தலைச்சேரி மிளகையே அதிகிலாக்கியுமானதென்று இன்னும் எண்ணுற்றார்கள். இது இந்தியாவின் மேற்கு சமுத்திரக்கரையில் மாத்திரம் பயிரிடத்தக்கது.

இந்ததேச சரித்திரத்தில் மிளகின் சம்பந்தமானது மிகவும் விசேஷமானது யிருக்கிறது. இந்தியாவின் தற்கால நிலைமையை அனுகுமையிருந்தது மற்றெல்லாப் பயிரையும்விட மிளகேயென்று ஒரு வகையாகச் சொல்லவேண்டியதாயிருக்கிறது. இந்தியாவைச் சுற்றிப் பார்த்து ஆராய்ந்து போகவந்த ஐரோப்பியர்களுடைய கவனத்தையும், ஐரோப்பிய வியாபாரிகளுடைய முக்கிய கருத்தையும் முதல் முதல் கவர்ந்தது இந்த மிளகேயாம். நன்னம்பிக்கை முனையைச் (Cape of Good Hope) சுற்றி, பெயர்பெற்ற கப்பல் யாத்திரைசெய்த வாஸ்கோடா காமா (Vasco de Gama) என்பவர் மலையாள தேசத்துக்கு வந்ததும் மிளகின் விலையை நயமாக்குவதற்கு வழி ஏதாவது உண்டாவென்று கண்டுபிடிப்பதற்காகவே, மேல் சமுத்திரக்கரையில் போர்ச்சுகல் தேசத்தார் (Portuguese) குடியேறினதற்குக் காரணமும் அதாவே, ஐரோப்பாவில், இந்த மிளகு வியாபாரத்தில் வேறொருவருக்கும் யாதொரு பாத்நியதையு மில்லாமல் தாங்களே ஒப்பந்தமாய் வியாபாரம் நடத்திவந்த டச்சுத்

தேசத்தார்கள் (Dutch) இதற்குப்பின்வந்தவர்கள். இவர்கள் மிளகின் விலையை உயர்த்தினால் தான், தனவந்தர்களாய் சில லண்டன (London) வியாபாரிகள் ஒன்று கூடி இந்தவுடன் மிளகு வியாபாரம் மேலே செய்யப் பாரிந்துகண்டு இந்தியா கம்பெனி (East India Company) யென்று ஒருசங்கம் ஏற்படுத்தினார்கள். அந்தே இந்ததேச சரித்திரத்திற்கே வடிகோதியிருக்கும் அடைய மாபிரந்தகாயத் உள்ளடக்கிக்கொடுக்கக் சச்சரவுகளை எழுப்பப்பட்ட பாட்டார்களை ஒன்றுமையப்பித்தி, ஒளி ஆளுகைக்குள்ளா இத்தேசத்தை அங்கிலேயர் சுவாமிவையாள மிளகே முதற்காரணமா யிருக்கிறது.

மிளகுத் தெருகலின் துணை வகைகளை அறிந்து, அவை விருத்திசெய்து, பகுத் தோட்டக்காரர்களுக்கு உபகாரம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோட்கவான்மீடார் தாலிபரம்பா (Taliparamba) என்மிடத்தில் மிளகு சாகுபடிசெய்ய ஒரு பண்ணை வைத்தார்கள். மிளகுக்கொடி நடுமுன்னே இன்னிவ்வகைகளை ஒல்லத்தும், இன்னிவ்வகைகள் நல்ல பலன் தராதென்றும் பகுத்தறிவது இப்போது மிக எளிதாகாரியமென்று தெரியவருகின்றது. இவையங்களைக் குறித்து வேண்டிய சமஸ்காரவா அறிய வேருமபுத்தவர்கள், அந்தப் பண்ணையோர் அவர்களைத் தேடிக்கொண்ட அவர் மிகச் சந்தோஷத்துடன் தெரிவிப்பநல்ல மாதிரிச் செடிகளையும் உபயோகமற்றவர்களையும் வைத்துப் பயிராக்கச்செல்லுஞ்சென்றுகவே இருந்தும், நல்ல மாதிரியைப் பார்த்துத் தெரிந்தெடுக்க. வேர்களைச் சுற்றிக் கொஞ்சம் ஒவ்வொரு வருஷமும் தோண்டி, தேடத்தின் மற்றப் பாகங்களை விருந்து மட்டிலுச் சருகுகளையும் வீட்டைச் சுற்றி அகட்டும் குப்பையையும் சேகரித்து அக் கொடித் தொத்தியிருக்கும் மாத்கின் அடியில் ஒரு குவியலாகப் போடுகண்.

வி. ஏ. பார்பர்,

கவுர்மெண்டு தாவரவாத்நி

மகாமகோபாத்தியாய்

டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்